

Natur Helse

20. årgang, 27 marts 2005

Rapport fra Forskningsudvalgets
temadag om:

INDRE HJÆLP

afholdt tirsdag d. 25. januar 2005
i Valby Medborgerhus.

Arrangement og redaktion Mogens
Ehrich og Jan Helge Kofod-Jensen
© LNS

Udgivet af Landsorganisationen

NaturSundhedsrådet

www.l-n-s.dk - det naturlige samlingspunkt

FORORD

Denne rapport præsenterer Landsorganisationen NaturSundhedsrådets tredje større medlemsarrangement om forskning.

Det er tilstræbt ordret at præsentere alt, hvad der blev sagt og skrevet. Det er fordi det er et nyt emne, hvor enhver skal have lov til at danne sin egen mening. Redaktionen har tilstræbt at citere alle bidragydere korrekt og fyldestgørende, og udtalelserne kan derfor ikke tages som udtryk for LNSs synspunkter.

Rapporten er ikke disponeret efter dagens kronologiske forløb.

Målet for dagen var at finde fælles sprog og holdninger, som kan være en ledetråd for LNS og give nyt grundlag for forskningen, samt selvfølgelig inspiration til deltagerne.

Indre hjælp er et vanskeligt emne, fordi oplevelsen altid er spontan og subjektiv, og det er derfor dristigt at teoretisere derom.

Baggrunden er, at forskningsudvalget d. 26 marts 2004 var vært for en temadag om behandlingsfilosofi i alternativ behandling, hvor det bl.a. kom frem, at medlemmerne ønsker fokus på det spirituelle område, og at det spirituelle kan opdeles i det energetiske arbejdsfelt samt indre hjælp.

D. 27. august 2004 var udvalget derfor vært for en temadag om det energetiske arbejdsfelt, og d. 25 januar 2005 en temadag om indre hjælp.

Derved har forskningsudvalget sammen med medlemmerne af LNS været en første tur rundt om de emner, der af medlemmerne opfattes som de principielt mest specifikke for alternativ behandling. De mange forskellige fysiske, energetiske og mentale fremgangsmåder ses som detaljer inden for denne ramme.

Indhold

Indledning

- 2 Forord
- 3 Deltagerliste

Foredrag

- 4 Erfaring med den indre hjælp i behandlinger..... Jan Helge Kofod Jensen
- 11 ÅND og ENERGI - med udgangspunkt i energetisk Kranio-Sakral terapi ..
Kirsten og Wilhelm Nussbaumer

Debat

- 18 Debat før temadagen
- 30 Diskussioner omkring gruppearbejdet

Resultat

- 37 Konklusion

VELKOMST

Mogens Ehrich, formand for LNS forskningsudvalg

bød velkommen til forskningsudvalgets tredje temadag og sagde bl.a.:

Det er et vanskeligt emne, vi tager fat på idag, og kontroversielt.

Ikke sådan, at der har været protester mod at tage det op, tværtimod har mange udtrykt, at de ser det som meget vigtigt at få hul på denne sag, også mange, der ikke kunne være med her idag. Vi skal idag prøve at få vores meget personlige oplevelser frem på en måde, så vi kan finde de fælles træk.

DELTAGERE og BIDRAGYDERE

Deltagere:

Jørgen Friehling	spirituel vejleder
Annette Madsen	zoneterapeut
Sheena	clairvoyant, healer
Marie Gylling Guldbrandsen	kropsterapeut på flere måder
Tinne Janholm	homøopat, irisdiagnostiker
Kirsten Kragh	medarrangør, ikke alternativ behandler
Astrid Wiig	kostvejleder
Henrik Isager	alternativ læge
Poul Feilberg	clairvoyant,
Hans Dannevang	steinerpædagog
Jan Helge Kofod-Jensen	spirituel underviser
Mogens Ehrich, referent	formand for LNS forskningsudvalg

Bidragydere til debatten før temadagen:

Kirsten Nussbaumer	kraniosakralterapeut og underviser
Wilhelm Nussbaumer	kraniosakralterapeut og underviser
Jack Yilmaz	clairvoyant
Casper Caspersen	clairvoyant smertebehandler
Lena Skettrup	healer m.v.
Charlotte Wulff Kreipke	
Inge Maria Busk Nielsen	
Anni Klint	behandler fra Jylland

FOREDRAG

Erfaring med den indre hjælp i behandlinger.

Jan Helge Kofod-Jensen, Hastrup centret,

Forord.

Jeg skal her kort forklare hvordan min forståelse af "Verden" ser ud og hvordan derigennem "Healing/Indre hjælp" virker.

Jeg skal her forklare nogle indfaldsvinkler til det "menneskelige":

1. Alt er ren energi
2. Hukommelse
3. Jeget - Sjælen
4. Arbejdsprocessen
5. Indre hjælp

Alt er ren "energi"

Når I ser på denne verden med "Videnskabens" øjne så lige meget hvad vi tager her, så kan vi blive ved med at zoome indad / nedad for til sidst at komme til noget som "ikke" er der, et hul som kan findes på at energien ~ frekvensen ~noget bevægeligt er der, men intet fast stof.

Er dette punkt udspringet til vores verden? Fra?

"Hukommelse."

Når vores krop bliver skabt i dag (i vores moders liv), starter vi som en celle og celle delingen fortsætter videre op igennem mineralriget, planteriget, fisk, padder og dyr for til sidst at bliver født som menneske.

D.v.s. at når vi bliver født her på jorden har vi gennemløbet hele skabelses processen.

Efter fødslen bruger vi de første ca. 30 År af vores liv til bl.a. at "skabe forbindelse" til viden indsamlet i vores foregående liv.

30	15	7,50	3,75	1,875	0,9375
Sidste	Forrige	osv.			

Cellen består allerede af flere ting blandt andet DNA Molekylet (kan nok sammenlignes lidt med en computers BIOS)

Er DNA molekylet vores programmering med hjemme fra?

Selve Sjælen har forbindelse til al viden til alt foregående i Sjælens eksistens.

Kroppen begynder som en båndoptager, at lagre alle disse livs oplevelser der sammen med DNA oplysningerne begynder at skabe denne personlighed.

Hvis vi ser tilbage i ovenstående er alt stadig energi.

Jeget - Sjælen

Af de oplevelser som vi bl.a. får i opvæksten skabes "Jeget" dette Jeg er nødvendig for at skabe en god og levedygtig krop.

På dette tidspunkt skal Sjælen først til at finde sine "fødder" at stå på husk på at de er gået igennem "glemslens port".

Det er dog også nogle af disse oplevelser som, Jeget får og lagre, i kroppen som laver disse disharmonier i energierne som vi siden hen har så mange kampe og "fysiske skavanker med.

Det at udvikles.

NÅR vi er klar, har vi i princippet adgang til al viden vi skal bruge. Hvordan kan vi så blive klar?

Ved at arbejde med os selv.

Personligudvikling, meditation, fordybelse, indre analyse o.s.v.

Via denne vej vil de "gaver" som I skal bruge automatisk dukke op når I er klar til det.

Indtil nu har jeg meget kort skitseret min grund forståelse af livet i denne verden, det som ligger til grund for min "arbejdsform".

Nu vil jeg gå over til beskrivelse af mine observationer under mit arbejde.

Arbejdsprocessen

Citat fra bibelen: Han så at han var klar og han helbredte ham.

En overordnet samtale med klienten hvor jeg "pejler" mig ind på hvor Klienten er forståelsesmæssigt således at vil nogenlunde taler samme sprog. Jeg fortæller om min livsfilosofi som ligger til grund for behandlingsformen.

Et kort eksempel på en behandling:

1. Jeg tager fysisk kontakt til Klientens skulderpunkter
2. kontakt til mit højere selv
3. Kontakt til klientens højre selv og beder denne om at vejlede mig i hvad jeg skal gøre.

I nødstilfælde direkte kontakt til det Guddommelige plan

4. Genoprettelse af energistrømme og chakras mm.
5. Under pkt. 4 udløses som regel de oplevelser fra klientens "krop" som vi skal se på.
6. Herefter bruger jeg en blanding af: Samtaleterapi, genkaldelsesterapi, reinkarnationsterapi alt afhængt af den enkelte klient. Det er alt afgørende at klienten får oplevelsen og forståelsen af denne som en AHA oplevelse fra egen indre.
7. Denne AHA oplevelse medfører som regel øjeblikkelig helbredelse, og dette skyldes som jeg ser det at den fejlenergi som oplevelsen var og dermed psykiske årsag til skaden nu er væk

Energiens "Vandring" fra Sol til den fysiske krop

1. Sol
2. Miltcenter
3. Æterisk energifelt
4. Chakras
5. Energistrømme
6. Autonome nervesystem
7. Hormonproducerende kirtler
8. Hormoner i blodet
9. Kroppens funktioner

Der er to energier i hvert chakra, Prana (Solenergi) og den energi som er struktureret af vores tro. Tro's struktur, behøves ikke at have noget med religion at gøre, jo stærkere tro jo mere energi kan man trække ned. Prana energien "trækkes" ind via **milt** punktet som så levere energien ind i exeric (energi banerne i og omkring ryggraden).

Indre hjælp.

Under mit arbejde med klienter og anden form for hjælp, får jeg hjælp på flere forskellige måder:

1. Får "tankemæssigt" besked
2. Ser "sygdommen" i kroppen
3. Mærker "sygdommen" på min egen krop
4. Får indre billeder.
5. Klienten kommer til at tænke på en situation.
6. En indre debat med mig selv som bl.a. bruges til at analysere.
7. **"Ren kontakt fra det guddommelige plan"**

Betragtninger omkring Indre hjælp.

1. Man skal være opmærksom på, at Tankemæssig "hjælp" kan komme fra mange niveauer fx:

- Laver stående afdøde som ikke kan slippe astral verden (tilknytningen til det jordiske)
- Ens egen højre bevidsthed
- Intuition
- Højerestående Åndelige væsener.

Så det er meget vigtig at man er bevist om hvor man selv er og i hvilke kontakt, denne egenskab udvikles igennem arbejdet med ens egen personlige udvikling.

2. Det med at se sygdomme så foregår det på den måde,

- At jeg ser sygdommens placering som en grå tåge for mit indre blik her er det nok mest udtalt ved kræft.

3. Det at mærke symptomerne på egen krop ser jeg som to ting:

- Brug for en forklaring til klienten om hvad jeg mærker og derigennem styrke klienten i sin egen tro.
- Bekræfter mig i, at det er her oplevelsen sidder.

4. Ved kontakt til og opløsning af en blokering i kroppens energi, kan jeg få flg oplevelse:

- En tanke.
- Et "video" klip af en fysisk oplevelse.
- Et drømme syn, som jeg herefter bruger drømme tydnings værktøjet.

5. Som 4 her er det dog klienten som får beskeden.

6. En indre debat med sig selv kan være et godt analyse værktøj.

Nogle ting som jeg har lært er,

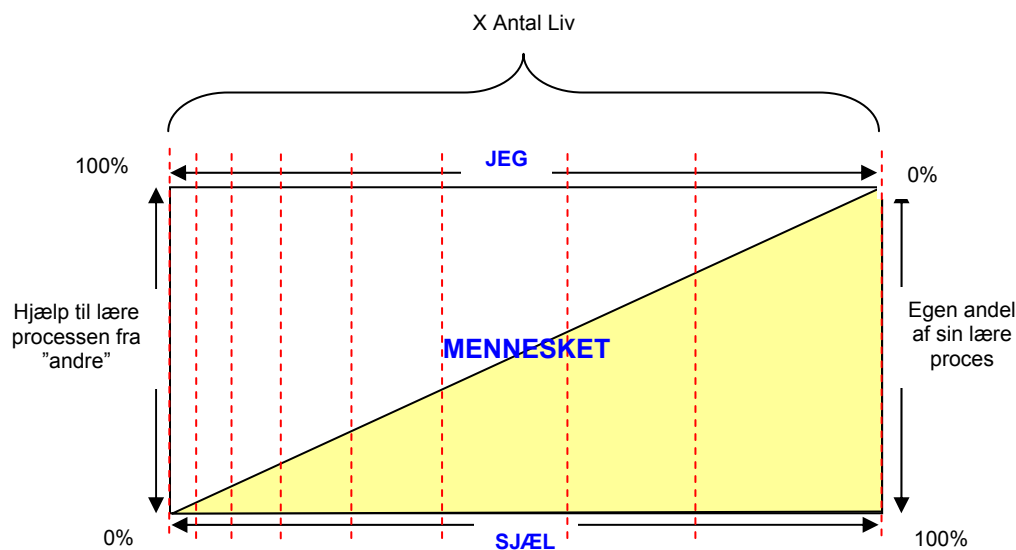
- at jeg skal have koblet Jeget helt ud når jeg arbejder via det vi her kalder "Indre hjælp". Det vil måske sige at "jeg" er kommet på mit sjæleniveau?
- At det er "Jeg" oplevelserne som laver kludder i systemet.
- Ved at fjerne "Jeg" oplevelsen giver vi plads til at, Selvet / Den observerende kan komme ind i stedet

Udviklings vejen kan opdeles i forskellige trin og der bruges mange forskellige navne/ord for disse trin, og igen har disse Ord forskellig betydning for den enkelte alt afhængig af hvad indhold man tillægger hvert ord:

Intuition → Indsigt → Sind → Essens

Grafisk præsentation.

Herunder har jeg lavet nogle grafiske præsentationer hvor igennem jeg forsøger at, skildre nogle af processerne.

I skemaet forsøges på en enkel grafisk måde at, skildrede en udviklings proces af et "menneske" fra JEG til SJÆL. Når vi starter udviklingen er, Sjælen meget svagt og Jeget forholdsvis stærkt repræsenteret og vi kræver megen hjælp af "andre", hvorimod vi i slutningen af Livs processen vendt dette forhold, jeget en måske helt væk og vi er en fuld integreret Sjæl på dette Jordiske plan og har selv det fulde ansvar for vores handlinger.

Menneskes energetiske opbygning.

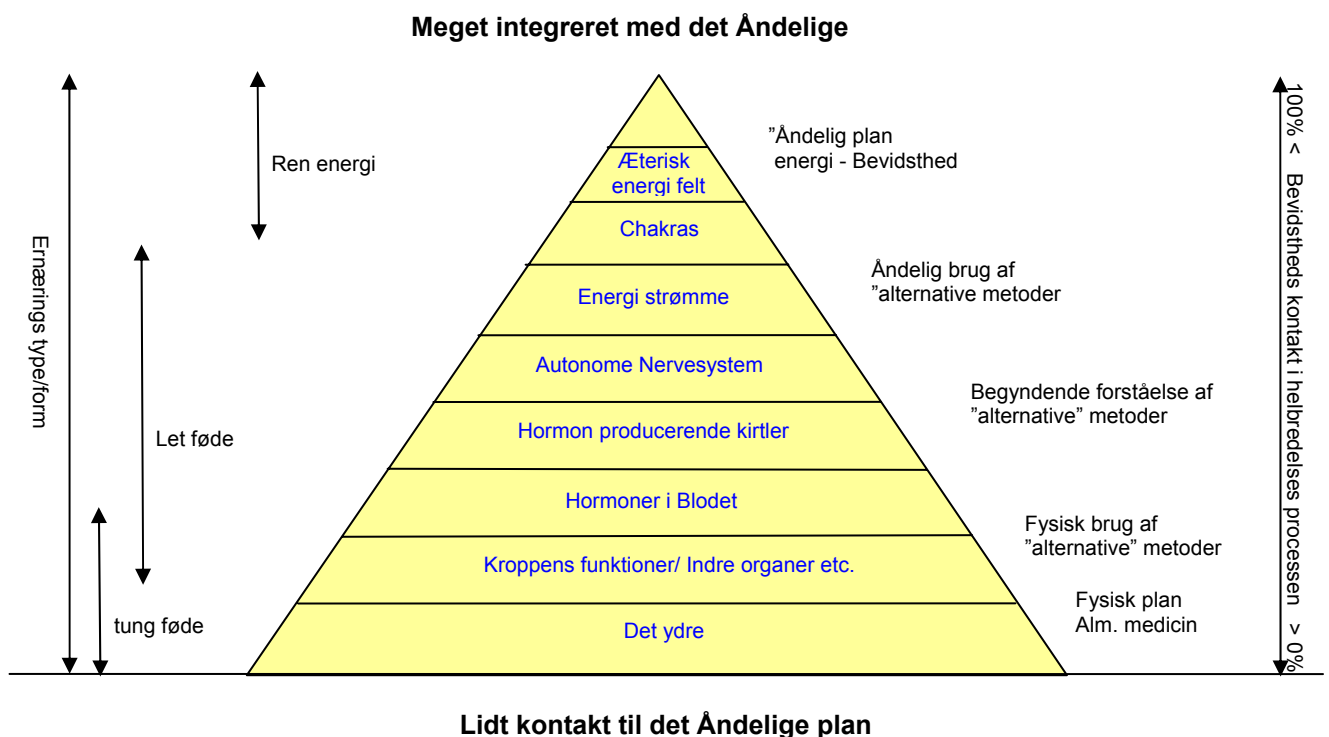
Jeg har i understående skema forsøgt at vise en sammenhæng med vores udvikling/Bevidstheds niveau og hvilke af vores kvaliteter vi får adgang til brugen af.

Det kan sammenlignes lidt med et Computerprogram på topniveau er alt kun 0 & 1. hvor det i den sidste ende, den brugeren ser, fx er tekst en synlig reaktion. Hvis vi overfører det til fx Healing så hvis vi laver en "energimæssig" rettelser på "øverste" plan vil virkningen være øjeblikkelig helt ned til vores "laveste" fysiske niveau.

Min forståelse lige nu er at vores helbredelsesform kun kan helbrede fra det niveau den arbejder på og nedefter. Så det vil virke alt afhængigt af på hvilket niveau energi støjen (sygdommen) er opstået.

Man kan lave kompenserende handlinger, men de helbreder ikke, de skjuler bare energi støjen fra et højere niveau.

Et spørgsmål til læseren: Hvor er det Åndelige energiplan i "Fysisk" medicin?

Diskussion efter Jans foredrag:

Jørgen: Har du nogensinde tænkt på, at dine såkaldte klienter er din højere bevidsthed, der stiller dig nye udviklingsopgaver?

Jan: Ja, det er udviklingen, jeg har sommetider stået i nogle situationer hvor jeg siger til mig selv ”det er næsten for meget”. Så tænker jeg, at nu går jeg ind i opgaven og ser, hvad vi kan få ud af det, og så går det flot.

Jørgen: Kun ved at være alene opdager vi vores egen guddommelighed,

Jan: Det er noget, jeg bare mærker,

Mogens: Der er stor spændvidde mellem det Jørgen siger, at vi er kun ét væsen, og det Jan siger, at en eller anden anden hjælper, og en anden modtager hjælp.

Jørgen: Iagttageren bestemmer forsøgets udfald.

Mogens: OK, men der er stadig stor afstand mellem den forståelse, du Jørgen fremlægger, og almindelige menneskers her-og-nu-oplevelse. Det er den afstand vi i dag gerne skal have udfyldt med nogle begreber og tilhørende sprog.

Ånd og Energi

Af Kirsten og Wilhelm Nussbaumer, KIWI terapi ”Stobdruphøj“ kursus- og behandlingscenter
Bramstrupvej 13, Bramstrup, 8370 Hadsten, www.kiwiterapi.dk tlf. 87 61 11 01

I vores arbejde med behandling og undervisning i Kranio-Sakral-Terapi (KST) oplever vi dagligt at energien er en meget vigtig faktor i helbredelsen af mennesker. Både klientens energi og behandlerens energi. Vi har udviklet et kursus i Energetisk Kranio-Sakral-Terapi, og flere følger efter, hvor vi underviser i energiarbejde ved hjælp af KST og i samtale omkring de energiblokeringer, som vi mærker ved hjælp af KST.

Energi kommer bl.a. fra maden, vandet og luften, fra det som vi føler og tænker, fra andre mennesker og ikke mindst fra kosmos.

For at forstå energi må vi have et fælles sprog, og her er der mange muligheder, men i KST bruger vi de mest ”fysiske” opfattelser af ånd og energi, nemlig menneskets aura og chakralæren. Den shamanistiske forklaringsmodel for en oplevelse af vores indre og ydre verden danner ligeledes grundlag for vores undervisning.

Hvad er indre hjælp

At modtage indre hjælp er den individuelt oplevede kendsgerning, at vi er i stand til at modtage viden på de indre planer - ”bagved øjnene”. Denne viden er baseret på, at vi ofte oplever os selv som del af en større helhed, men er ikke altid selv bevidst om hvornår det sker, eller om hvordan det føles – og slet ikke hvorfor.

Den fysiske anatomi

En dråbe blod kan f.eks. ved en laboratorieundersøgelse give en masse oplysninger om et menneskets fysiske tilstand (blodsukker, infektioner, forgiftninger, immunforsvar, stressniveau og meget mere). Radiologi og krystallisationsanalyse er alternative metoder til at bestemme et menneskes fysiske tilstand ud fra en bloddråbe. Helt forståeligt er det nok ikke for almindelige mennesker, men det er alligevel blevet vores hverdag.

Den sjælelige / spirituelle anatomi

”Forståeligt” er det måske heller ikke at mennesket består af en sjæl som udspringer fra det åndelige, men alligevel har mennesker altid talt om det og ofret til guderne for at tiltrække energi.

I vores undervisning går vi ud fra, at vi gennem mange inkarnationer er den samme sjæl, som har besluttet sig for at lære flere og flere ting på det jordiske plan. Sjælen ”hopper” derfor jævnlige ned i en fysisk krop, for at få hænder og fødder - og hvad der nu ellers skal til for virkelig at kunne arbejde fysisk. I den åndelige verden lærer man mange ting, ligesom vi dér har en langt større bevidsthed - men vi skal her ned på jorden lære at forstå det nye i praksis, og udføre det. I den åndelige verden går det som regel mere fredeligt til end her på stedet, og en af vore opgaver er også at hæve energien i en mere kærlig retning her på kloden.

Vi befatter os ikke med at prædike en bestemt trosretning, og der er derfor meget samtale på vore kurser om disse emner - som vi opfatter som meget private - men vi har fundet en

forklaringsmodel, som fungerer i det virkelige liv. Både for os selv og for vore klienter, og det er den viden, som vi gerne vil give videre.

Hvert eneste menneske er sjæleligt anatomisk bygget op over den samme ”køreplan”, men vores frie vilje består bl.a. i, at vi selv har en del at skulle have sagt om i hvilken retning og i hvilken rækkefølge vi vil besøge/opdage de forskellige områder af menneskelivet.

Dråbeliv:

For at forklare hvordan vi fungerer på energiplan må vi bruge et symbolsprog. Fantasien må tages i brug, og uden den kan vi ikke virkeligt forstå, hvad det hele drejer sig om

Lad os bruge billedet af en ”dråbe” for at bevæge os ind i sjælens anatomi: Hvert eneste menneske er en dråbe i det store åndelige hav. Vi er godt nok ”kun” en dråbe, men vi er her – og det betyder noget, hvordan vi håndterer vores dråbe. Havet består af dråber.

Er vi f.eks. en dråbe i et forurenede vandhul, så vil vi være optaget af, hvor håbløst det hele er, og hvor ondt vi har alle vegne - og ellers nyde vores lykkepiller, som er den form for lykke, som føles mulig.

Nogle dråber vælger at søge forandring, men det er et personligt valg, og ingen bestemmer for dem. Sagen er jo, at de selv skal beslutte sig for at fravælge forureningen. Nogle vil sige, at de ikke selv har valgt forureningen, men hvem kan sige sig fri for ikke at have deltaget i den ”fest”?

Er beslutningen om forandring taget, så lægger dråben sig øverst i vandhullet, og giver sig til at vente på, at det bliver forår, at solen vil varme så meget (eller at det bliver rigtig vinter så frosten bliver hård) at den får chance for at fordampe, dvs. at tage ”toget” til skyerne og derfra videre til en bedre ”destination” - som dråben i forvejen selv har gjort en del for at udvælge, ved at have brugt ventetiden til at læse køreplanen og ud fra den har valgt dens næste opholdssted. Dråben ved i forvejen fra køreplanen, at den på det nye sted vil kunne lære det næste, som virkelig er interessant og aktuelt i dråbens liv. Dråben ved fra egne erfaringer og andres rejsebeskrivelser, at opdagelsesrejser som regel er strabadserende, og at det er om at tænke sig om hele tiden - også når kufferten pakkes.

Symbolsprog for at beskrive den ”ualmindelige virkelighed”

Køreplanen for os som dråbe er skrevet i symbolsprog på en måde, så hele sandheden ikke åbenbares med det samme. Der findes mange former for symbolsprog, og jeg vil ikke fremhæve det ene for det andet, men som eksempel nævne chakralæren, de syv stråler, loven om de fem elementer, de kristne sakramenter m.fl.

Når vi benytter os af et symbolsprog, så indrømmer vi ydmygt to ting:

- At virkeligheden ikke er altid så ”håndgribelig”, som vi måske kunne ønske at gøre den til.
- Det menneske, som beskriver sin egen virkelighed, eller gør et forsøg på at beskrive den og at sætte symboler på sin indre verden, er lige så interessant og vigtig, som det, der er forsøgt beskrevet i de forskellige symbolsprog. Køreplanen er strikket forskelligt sammen for hvert enkelt menneske, men består i sidste ende af de samme komponenter. Livet leves forlæns, men forstås baglæns.

Man er altså hovedpersonen blandt mange andre hovedpersoner, men dråbe rimer på tåbe, så det gælder om at holde ørene stive! Det nytter ikke at tro, at vi er uskyldige væsener, som bare ansvarsløst kan gemme os.

Åndemanere og præsteskab

Så længe nogen kan huske, har mennesker arbejdet med at forstå tilværelsen både fysisk og åndeligt, og kontakten til ånderne har været en stor del af tilværelsen. Alle folkeslag har haft forståelse for, at der eksisterer mere mellem himmel og jord, end man umiddelbart kunne bevise, ligesom der er et stort sammenfald over hele jordkloden i den titusinde år gamle shamanistiske opfattelse af det åndelige.

Førhen benyttede vi os af åndemanere - og siden hen præster - for ved hjælp af dem at opnå forbindelse til det hinsides. Nu er vi på et udviklingstrin, hvor det enkelte menneske selv skal finde kontakten til den åndelige, og det virker skræmmende for de allerfleste, og hver har sin begrundelse for det. Det er meningen at vi selv efterhånden skal blive bedre og bedre til at tænde for kontakten til det åndelige – men også at blive bedre til at forstå, at der er flere forskellige kontakter, og at vi skal lære at kende forskel på kontakterne. Det gælder om at vi får tændt for de åndelige kontakter, som kan bringe udviklingen på jorden i den rigtige retning. Det kaldes menneskets åndelig udvikling.

For at slippe godt gennem denne udvikling har dygtige mennesker udviklet systemer, men hemmeligheden bagved skal vi hver især selv opleve for at forstå hemmeligheden bag tilværelsen.

Todeling og shamanisme.

Alt er i virkeligheden todelt, og vores opgave er at lære at forstå og bruge alt på flere måder. Yin/Yang, mand/kvinde plus/minus osv. Når vi begynder på det, så finder vi ud af, at verden f.eks. er sort og hvid, men også indeholder alle farver og gråtoner derimellem. Intet er bare enkelt, men der er hjælp at hente, og hjælpen hedder indsigt og indre hjælp..

Det, som vi kan lære af shamanernes mange tusinde år gamle metode er, at betragte verden todelt, og at forstå, at vi har adgang til både en almindelig virkelighed og en ualmindelig virkelighed.

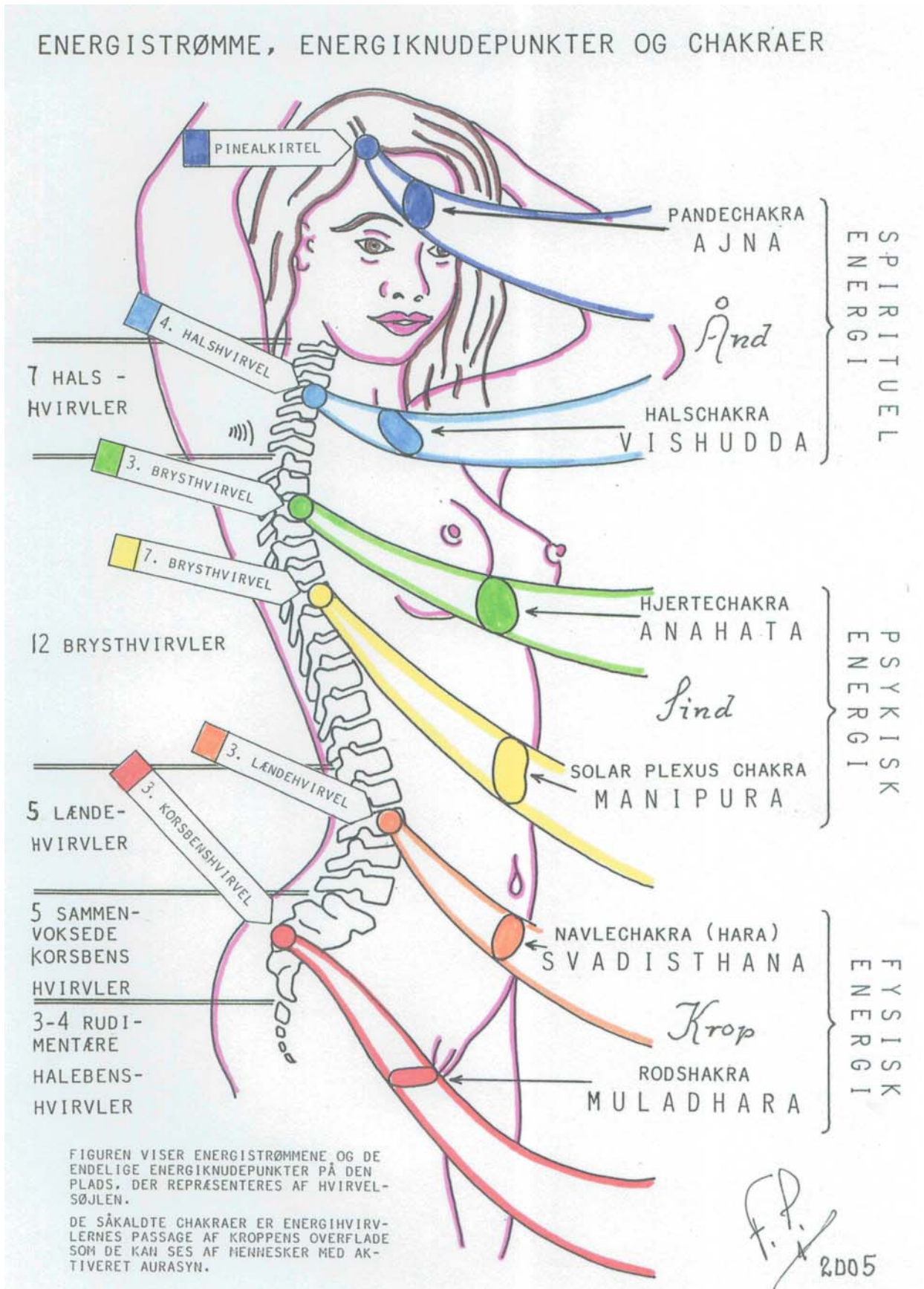
Shamanens almindelige bevidsthedstilstand (almindelige virkelighed) er den, som vi alle sammen kender, og shamanens ualmindelige bevidsthedstilstand (virkeligheden bag virkeligheden) er ganske enkelt ”resten af kosmos”. Når shamanen f.eks. skulle hjælpe et sygt menneske, som havde ”mistet sin sjæl”, så foretog hun/han f.eks. en rejse i den ”ualmindelige virkelighed” for at finde den syges ”kraftdyr” og få det hjem igen. Mulighederne var og er uendelige, men til alle tider har de muligheder, som shamanen har benyttet sig af, været dem som var aktuelle i tiden, altså de muligheder, som man kunne forestille sig – men eftertiden har vist, at der er mange flere muligheder end man troede mulige i oldtiden, og sådan vil det også blive fremover, også når det drejer sig om at hente hjælp oppefra. Hemmeligheden ligger i at afstemme instrumentet efter hvilken musik man vælger at spille, og at forstille sig store muligheder.

Chakralæren

For at forstå vores sjælelige anatomi har vi valgt at illustrere med chakralæren.

Vi har altså en fysisk krop, som igen og igen udskiftes - og en sjæl som efterhånden udvikles til et bedre og bedre instrument for hele den åndelige og fysiske verden. Sjælen får hele tiden energi fra den åndelige verden som omgiver os, fra vores højere selv, fra englene, fra Gud og hvad og hvem man nu selv har forbindelse til. Alt er muligt. Energien strømmer ind til os, som ind i en dråbe, via vore energilegemer - eller aura, som omgiver kroppen. Yderst det mentale energilegeme, dernæst det psykiske og inderst det æteriske/fysiske energilegeme. Via dette energifelt strømmer energien ind i vores fysiske krop via chakraerne og videre til energiknudepunkter, som findes langs

med rygraden.

Chakraer er således en del af det menneskelige energisystem, dvs. en del af den ”anatomiske” forklaring på vor egen sjæl. Chakraerne indeholder en forklaringsmodel for vores udvikling, både fysisk, psykisk, intellektuelt og sjæleligt, som vi kan bruge i relation til vores egen udvikling, og dermed også i forhold til vore klienter, også i Kranio-Sakral Terapien, hvor vi terapeutisk har mulighed for adgang til disse energier, hvis klienten bevidst eller ubevidst (på ”sjæleplan”) giver tilladelse til det.

Kroppen har 7 store chakraer/kraftcentre (eller ”batterier”), som fungerer som vigtige regulatorer for strømmen af livsenergi. Chakraerne kan styrkes eller svækkes alt efter hvorledes man selv behandler energierne og det, som de står for. Livsenergien kan i høj grad svækkes eller ødelægges, f.eks. af egen negative indstilling til tilværelsen - af egne bindinger eller af andre menneskers negative energi, men der er noget at gøre ved det.

Styrker man sin selvrespekt og livsvilje på en måde, som ikke tiltrækker falske magtsymboler som penge, sex og ydre autoriteter i det hele taget, så styrker man også sit energisystem og derved sin livskraft. Vores religioner har symboler for kroppens kraftcentre, i form af symboler for universelle åndelige sandheder, som gradvis gør vores livskraft mere og mere forædlet og grænseoverskridende. I den kristne tradition er det dåb, nadver, konfirmation, vielse, skriftemål, ordination og den sidste olie. Den sidste olie står for kronechakraet og det at modtage nåde og at give nåde (også i dagligdagen).

Helt væsentligt er, at alle chakraer skal samarbejde og stå i en energimæssig ligevægt med hinanden for at sikre, at hvert enkelt chakra/energicenter virker optimalt. Og dermed åbnes op for intuitionen.

Kort fortalt står de syv chakraer for følgende:

1. Rodchakraet. Rød. Sikkerhed, tryghed, vilje til overlevelse, at kunne håndtere sit daglige liv, jordforbindelse og at vi er knyttet sammen med alt, som lever. Ben, knogler, nyrer og binyrer.
2. Harachakraet. Orange. Parforholdets chakra. Fleksibilitet. Sanselse og nyde at være i en situation sammen med andre. Underliv, nederste tarme, kønskirtler, blære.
3. Solar plexus. Gul. Personlighedens manifestation, evne til at være sig selv. Modsætninger og følelser som eftergivenhed, selvhævdelse, vrede, angst, magt og afmagt. Fordøjelsessystem, lever, galde milt, bugspytkirtel, hud og synssans.
4. Hjertechakra. Grøn. Give ubetinget. Kærlighed, medfølelse, glæde og dermed også sorg, skelneevne. Et nogenlunde udviklet hjertechakra er nødvendigt for at intuitionen kan virke – og skelneevnen til at forstå intuitionen. Hjerte kredsløb, lunger, kredsløb og thymus.
5. Halschakraet. Blå. Tænke, tale og lytte selvstændigt og kreativt. Klarhørelse og telepati. Hals, mund ører, kæber, arme, skjoldbruskkirtlen og biskjoldbruskkirtlen.
6. Pandechakraet. Indigo. Se ind bag ved tingene og se essensen af dem. Klarhed, integration, identitet. Højere former for clairvoyance. Hjerne, ører nervesystem og hypofyse.
7. Kronechakraet. Hvid. Forholdet til den åndelige verden og til den guddommelige vilje. Indstrømning fra de højere verdener. Pinealkirtlen

Pandechakraet rummer intuitionens energicenter

For at opnå et godt pandechakra, så må de foregående chakraer have opnået en god udvikling, men bl.a. pandechakraet er center for den indre hjælp. Vi har derfor valgt at illustrere chakraerne ved hjælp af en kort beskrivelse af det, som pandechakraet står for:

”Søg kun sandheden” er Pandechakraets motto, ligesom det er sindets og visdommens chakra.

Give slip på usandheder. Udstråle støtte og kærlighed. Præsteskab. At blive en god, ikke dømmende støtte og at træffe afgørelser for sig selv og andre mennesker på en måde, som er gavnlige for personlig og åndelig vækst. Lære at afbalancere fornuft og bedømmelse. Indre vejledning og mental klarhed, som åbner op for guddommelig inspiration. Tro på en guddommelig fornuft uanset hvad der sker. Kraften, som ligger i den ”neutrale” intuition og symbolsyn. Vore holdningers store betydning for andre mennesker – endnu mere end det, som vi gør for dem. Udvikle en objektivitet, som ikke er drevet af indre frygt, og en upersonlig måde at se sin egen krise på. Give slip på det gamle og tage imod det nye.

Pandechakraets mentale energi er knyttet til vore psykologiske egenskaber i en kombination af det, som vi ved og det, som vi tror, er rigtigt. Intelligens, også den følelsesmæssige intelligens.

Hvordan lærer man intuition

Intuition eller den indre bevidsthed opleves som en vågen drøm. Oplever du noget, som du tror måske er intuition, så noter det ned. De fleste er på jagt efter positive indtryk, men det er ikke nødvendigvis de rigtige informationer. Intuition går altid efter informationer, som kan give størst mulig helbredelse - kærlighed om man vil. Man må være parat til at se det i øjnene, som man frygter mest, ellers er man ikke tilstrækkeligt neutral, og man får derfor ikke rigtige oplysninger. Husk, at intuition er et billedsprog, og at det er tolkningen som tæller, og at det er tolkningen som kan være vanskelig.

Livet er af og til smertefuldt, og åndeligt set er det meningen, at vi skal tage imod de udfordringer, som livet giver. Man tror, at det er Guds (uanset hvad du kalder ham) mening, at livet skal være behageligt og uden vanskeligheder. Vi tror, eller er bange for, at Gud har glemt os, når vi ikke har det godt, men da bærer han os i virkeligheden på hænder, fordi han godt ved, at det er vanskeligt at stå i den åndelige lære. Gud hjælper os med at vokse gennem de smertelige situationer, fordi han ved, hvad der skal til, for at vi kan udvikle og håndtere vores intuitive evner bedst muligt.

Vi har ofte hørt fortalt, at det og det menneske, som virkelig befinder sig i et stormvejr i deres liv, er udsat for noget ”karmisk” betinget. Underforstået, at det har de selv været ude om. Der kan man tage meget fejl, fordi det kan lige så godt være karmisk, at man selv skal være vidne til det, og dermed lære at håndtere situationen rigtigt.

Vi oplever, at der kan være bundet gamle traumer i kroppen, og at de kan forløses med KST, når tiden er inde, men ikke før. Der kan være bundet meget lærdom til disse traumer, og den indsigt skal både personen og som regel også andre mennesker selvfølgelig have mulighed for. Vi tror ikke på, at et medmenneske behøver lide som straf, set på et åndeligt plan, men at et menneske behøver at lære – og det gælder os alle sammen. Her er et studie i chakralæren en hjælp.

”Det rigtige” har ikke nogen enslydende facitliste. Det ”rigtige” skal opleves og derved læres. De mange forskellige ting, som sker her på kloden, skal ikke nødvendigvis lære os det samme – udover medmenneskelighed. Medmenneskelighed indebærer ikke altid selvopofrelse. Også her skal man lære at skelne, og det kan være smertefuldt.

Alle har intuitive evner, fordi det er en overlevelsessevne, og ikke en åndelig målsætning.

Intuitivt arbejde foregår i en objektiv, eftertænksom og neutral sindstilstand, og der findes bestemt ikke nogen enslydende måde at arbejde på. Nogle har et specielt talent, andre bruger meditation for at åbne op, eller begge dele. Vi stiller ind på situationen og sørger for at fange informationen, inden vi når at få tænkt os om – hvis der er informationer. Skal man bruge intuition i behandlingsøjemed, så er det ubrugeligt, hvis man er udkørt eller har mange uløste personlige problemer. I det hele taget er det nyttigt at bruge chakralæren i selvbehandlingsøjemed, for at

udvikle en klar intuition.

Intuition kan være nærmest uhyggeligt præcis, men kommer ikke nødvendigvis lige på stedet på opfordring. Har man en klient, som vil se hurtige resultater, men uden at klienten helt vil involvere sig selv personligt, så er informationerne heller ikke særligt dybtgående, i forhold til hvad de ellers ville være. Til andre tider har mennesker kun lyst til små skridt ad gangen, og vil selv bestemme tempoet i en fart, som skulle de leve i 500 år i denne omgang - og det er man alt sammen nødt til at respektere. Intuition er altså ikke et mirakel på andres vegne, men fantastisk på egne vegne, når man er klar.

Intuition eller sensitive evner udvikler sig ofte uanset man vil det eller ej, og i begyndelsen kan de virke ”forkerte”. Man må lade sine intuitive evner udvikle sig i det tempo, som man er bestemt for, i bevidsthed om at lade udviklingen følges med personlig udvikling på mange planer. Springer man over hvor gærdet er lavest, så er det før eller senere om igen. Tag det roligt. Ægte intuition kendes af andre intuitive, men omtales ellers ikke. – Livet leves på livets betingelser, men i tæt samarbejde med en god indre vejleder.

Intuition kendetegnes ved og opleves uden personlige tanker og følelser og efterhånden som mere og mere klart dagdrømmeri ved hjælp af følelser, tanker og sanser. Det er tydeligvis ikke noget man selv skaber eller overfører fra sin egen person. Derfor er den personlige udvikling vigtig, for at man selv kender forskel på dit og mit. Det gælder om ikke at bruge intuitionen for egen vindings skyld eller for at imponere andre, men for at hjælpe andre i en større sammenhæng, end ens eget lille ego kan præstere - hvis tiden ellers er inde til det. Tænk på at Jesus ikke helbredte alle, men alle, som ønskede det, blev til gengæld styrkede til at gå videre i deres liv på en ny og bedre måde. Kan vi nå så langt, at vi kan det, så er meget nået. Det kræver i øvrigt af og til, at man kan ”drive kræmmerne ud af templet”, så det skal man altså også være klar til. Flinkeskolen skal erstattes af noget mere kærligt!!!!

Den intuitive oplevelse kan som sagt være næsten uhyggeligt nøjagtig, og det er i begyndelsen omtrent regelen, at man oplever det som noget næsten faretruende. Tænk om jeg nu tager fejl, eller virker det nu rigtigt denne gang? Hvad er det Gud vil med mig eller med mine medmennesker? Dybt nede i sjælen er man klar over, at man har kontakt til noget helligt, og det kan virke skræmmende, fordi det også er et ansvar. Samtidig er man også bange for at blive sat udenfor det ”gode selskab”, på samme måde som især fortidens mystikere. Under alle omstændigheder føler man det som sin skæbne at blive vurderet og dømt af både tilhængere og skeptikere - uden at vide hvad der er værst.

Det er nødvendigt at nævne at mennesker, som fører sig frem som store intuitive orakler, langt fra altid vil kunne gennemskue, hvad andre mennesker har gang i i samme retning. Eller også gør de det, men uden at rense egen personlige jalousi ud først. Man kan opleve, at mennesker, som man har lært at se op til, pludselig er nedladende på et mærkværdigt grundlag. Her er den personlige udvikling også aktuel og nødvendig, især på egne vegne, man må først og fremmest kunne stole på sig selv, for at kunne åbne op for de højere magter.

Intuitionens hovedveje har mange biveje, men kedeligt bliver det aldrig. En af de store ting, som man oplever, er også at humor og glæde følges med ægte intuition, så nu må vi alle sammen i gang. Begynd med at finde gode, humoristiske venner, køb eller lån ægte og humoristiske videoer og bøger, se gode film i biografen, gå i teater, hør god musik eller find andre sammenhænge, hvor man føler, at man har det godt, ægte, hyggeligt og morsomt – ikke kun for at finde sin intuitive vej, men fordi humor og glæde følger hele vejen frem. Den åndelige verden ønsker kun det bedste for dig.

DEBAT FØR TEMADAGEN

Debatindlæggene er modtaget på mail og præsenteres cirka i den rækkefølge, hvori de er modtaget. Bidrag-ydernes valg af font, farve og opstilling er tilstræbt bevaret.

Fra Annette Madsen

Som zoneterapeut har jeg altid ønsket at kunne forklare mig selv og klienten bedre, hvad der sker i en behandling og hvorfor.

Så jeg finder det positivt, at man ønsker at forske.

Med hensyn til at forske i healingsenergi og forløsningsenergi så har det ikke min interesse. Jeg har personlige oplevelser, der bevirker at jeg tager afstand fra klarsyn, healing og forløsnings-terapi; ligesom jeg har indset, at astrale guider så absolut ikke behøver at være klogere end os dødelige. Dog var det rart at læse Jacks indlæg (*se fem sider fremme, red.kommentar*) og jeg fik tillid til ham og hans måde at forholde sig på over for vejledningen indefra.

Jeg forholder mig helt selvfølgelig til den Viden, jeg ved i mit indre, ligesom den kalder på mig altid (den spædste stemme i mit indre).

Vores sind, som jo er tanker og følelser og som sådanne form – er den indre Videns mulighed for at udtrykke sig i den fysiske verden – og vi er hele, når det indre og ydre (tanker, følelser og handlinger) er ét. Hvis jeg ikke ved, afventer jeg.

Forklaring følger længere nede i teksten:

Jeg kan fabulere over og synes, det er sørgeligt, at vi skal til at forklare og lave forskning i forhold til en Viden vi alle gemmer i vores essens. Og sådan er det fordi vi bliver ved med at spise af kundskabens træ, hvilket indebærer, at vi gør 'det levende nu' til død kundskab. Dette gennem-syrer vores kultur.

Kan du være med på tanken – for en stund - om, at vi bliver "levende" igen og "er", hvad vi altid *ved* og altid har *vidst*: og er sande, lyttende, undrende, åbne, vidende væsner. Vi kommer jo fra samme kilde af visdom, almagt og væren, og den kilde kan heale uden at vi behøver at blande os udover at opgå i kilden selv. Jeg kalder den kilde – *det vi Ved*.

Visse indfødte stammer i Australien og visse indianerstammer og nogle samer har ikke problemer – med den splittelse.

Jeg personligt har besluttet mig til at lytte til den indre kalden.

Den kalder mig hjem.

Selv oplever jeg, at på min *hjemrejse* sker der små mirakler, og jeg er i sammenhænge, hvor jeg kan formidle eller rettere være med til at skubbe folk hjem, en slags katalysator. Og jeg får selv hjælp, når jeg er gået hjemmefra. Det sker ved at jeg og de er autentiske. Vigtigt er det også at undgå at tage ens egne og andres historier alt for alvorligt.

Hvad skal jeg så i LNS? Og hvad skal LNS med mig?

Jeg er stadig nysgerrig i forhold til, om vi kan blive bedre til at forklare og grundfæste vores forskellige behandlinger. Og frem for alt kommunikere vores viden i et forståeligt og veldefineret sprog.

Fra Charlotte Wulff Kreipke

Her er lidt hurtige tanker om indre hjælp, som jeg håber, kan være til inspiration!

Jeg har valgt at beskrive det lidt bredt, da jeg mener, at det let kan blive navlebeskuende, hvis vi beskriver dette emne ud fra os selv. Jeg mener her, at det gælder om at finde de store linier, så

kommer vi længst!

For at forstå det nedenstående kan det være vigtigt at vide, at jeg med indre hjælp har defineret det som guddommelig hjælp.

I forhold til indre hjælp mener jeg, at det er vigtigt, at den enkelte behandler sikrer sig så "rene linier" som muligt ved bl.a. selv at være meget afklaret med sig selv og sine egne mønstre, følelser, tanker, ideer og handlinger samt være sig bevidst om sine kilder for indre hjælp.

Det er vigtigt, at man selv er meget tydelig for sig selv og for andre, så det er tydeligt, hvad der hører til klienten. Vores behandlinger tjener udelukkende et formål, hvis det har en nytteværdi for klienten. Hvori nytteværdien ligger er op til klienten at afgøre. Jeg mener, at det er vigtigt, hvis vi benytter os af indre hjælp, at vi arbejder under indre/guddommelig beskyttelse, dels for at beskytte os selv og dels for at beskytte vores klienter.

Det er vigtigt, at vi ved, hvad vi har med at gøre, samt hvordan denne indre hjælp arbejder gennem vores behandlinger. Det er vigtigt, at vi melder ud overfor klienten, hvilken form for behandling de kan forvente at modtage af os. Således at de har et reelt valg.

Jeg har fuld tillid til den indre hjælp, hvis den forvaltes på forsvarlig vis. Med indre hjælp kan det være vanskeligt at vurdere, hvad det præcis er, der hjælper. Jeg mener ikke, at den indre hjælp kan måles og vejes. Det, mener jeg, er imod dens natur. Jeg mener heller ikke, at det er vigtigt at måle og veje den indre hjælp. Det er menneskets natur at ønske at ville "beherske" selv det guddommelige. Det virker bedst, hvis vi giver slip på at ville vide bedre og overgiver os til den indre hjælp i tillid til, at den ved, hvad der er bedst.

Vi er tilbøjelige til at tro, at den indre hjælp er vores redskab - VI ER DENSI!

Fra Lena Skettrup:

Alle mennesker får informationer indefra.

F.eks. ved eksaminer, hvor de har en fornemmelse, og hvis de ikke følger den, kan de mærke "Hov, det var forkert". Vi kender alle den situation - også når egoet tvivler på beskeden, og derfor kommer til at gøre noget andet. Vi gør alle forkert på den måde.

Mange ved det bare ikke, fordi de kun mærker det svagt.

Jeg får selv den besked fra min indre kilde til hjælp, at alle har den hjælp. Der skal gøres mere opmærksom på det, og det vil virke bedst at pege på eksempler fra små områder. Det bør udbredes, at den første følelse, de har, er den rigtige. Hvis de begynder en indre diskussion "det kan da ikke passe" så er egoet på spil, og de kan lave fejl.

Det er vigtigt at forske, og min indre hjælp foreslår, at det kunne gøres ved indsamling af konkrete eksempler på sådanne fornemmelser, der viste sig at være rigtige, og hvor man ikke på forhånd kunne vide, at det var en god ide at gøre sådan.

I den indre verden vil de gerne hjælpe.

Der skal indre stilhed til, for at det kan lade sig gøre.

Vi har en kæmpe kraft, vi skal bare lære at bruge den.

Derfor dette forslag til alle, der læser her: læg mærke til dine egne eksempler på den slags indre hjælp, som dukker op i de kommende dage, og fortæl dem til os andre. Så kan vi lave en eksempelsamling inden temadagen.

Fra Jørgen Friehling

Indre hjælp til behandling og som metode til forskning

Formålet er at finde ud af, om vi har et fælles regelsæt for kommunikation med den indre instans, der hjælper hver af os.

Begrebet kvindelig intuition har været kendt længe men kun sjældent betragtet som noget der kunne ligge ud over det instinktive og da slet ikke noget der kunne tages alvorligt i brede kredse.

Fra andres beretninger er jeg vidende om navngivne hjælpere der enten kan være afdøde specialister eller personer fra den religiøse verden.

Under en åben debat om healing tegnede der sig et mønster:

Den jeg opbyggende fase er eskaleret og der op træder flere og flere tilfældig heder.

En af ”tilfældighederne” opdager man indeholder handlinger af ren altruistisk karakter og ofte med risiko for selv at komme til skade. Man forundres.

Forskellen på ”tilfældig” og ”tilfældig” skaber hos nogle en tvivl om der over hoved findes ”Tilfældigheder”.

Dette skaber en øget indre opmærksomhed når de altruistiske hændelser optræder dette kan føre til opdagelsen af energien der kan bruges til at heale med.

Den indre opmærksomhed kan også med føre at man lægger mærke til at det er blevet nemmere at løse problemer.

Vores oplevelse var en undervisnings vej.

Når jeget var stort nok fik personen tilbudt nye muligheder i form af energi til at gøre med og indre vejledning om hvordan. Hver gang man brugte disse nye muligheder altruistisk blev der stillet mere energi og klare vejledning til rådighed.

Fra Casper Caspersen

Født: 10.07.1943.

Spirituel naturterapeut siden 1979 som bevidst medie og clairvoyant smertebehandler.

Mit naturterapeutiske fagområde er: Healing, clairvoyance, regression, akupressur, geopati, magnetfeltterapi og pyramideenergi.

Samt underviser i opnåelse af bevidst kontakt med højere bevidsthed og kommunikation med denne.

Mit spirituelle naturterapeutiske virkemåde siden 1979.

Jeg behandler ved hjælp af min bevidste kontakt med mit højere selv med healing og andet.

Min højere bevidsthed kommunikerer til mig ved:

1. en viden der pludselig er der.
2. tanker der ikke er mine egne.
3. at sende mig billeder eller film til mit drømmeøje (det 3. øje)
 - a. Viser mig hvad der vil ske hvis jeg behandler på en bestemt måde.
 - b. Stiller spørgsmål om hvad jeg vil gøre.
 - c. At overtage hele behandlingen og jeg er så kun tilskuer til processen.

Ved behandling er der flere måder at fjerne smerter eller ændre i den fysiske krop. Jeg oplever at smerter er i den psykiske krop (Aura kroppen).

Ved at ændre i den psykiske krop, ændre ofte den fysiske krop sig også efter nogen tid.

1. få f.eks. en muskel til at slappe af
2. opløse smerten
3. trække smerten ud – helt ud af auraen, enten direkte eller ved at flytte smerten ud af kroppen et andet sted.
4. udskifte det syge sted med et rask
5. sætte frekvensen (svingnings tallet) for auraen op ved det syge sted.
6. Trykke på et akupunktur punkt et sted på kroppen for der igennem at arbejde et helt andet sted (ofte når det er indre organer).
7. med hænderne på det syge sted, opvarme og sende healings energien ind, eller danne energien inde i og om stedet.

Ikke alt hvad jeg gør, vedrørende en behandling, er mig tilladt at viderebringe.

Min viden er:

Alt kan lade sig gøre, men det er ikke alt, der skal gøres.

**Alt hvad der ikke kan ses på røntgenbilleder/skannere,
hører til den psykiske krop (aura kroppen): smerter, bevidsthed, følelser.**

Indikering af det syge sted:

Jeg benytter indre billeder. Når jeg lukker øjnene ser jeg bedst. Ved at føre en finger ned over kropsdelen, dukker min finger op i mit indre billede, og når min finger er ud for det syge sted på mit indre billede, trykker jeg med min fysiske finger ind på kroppen, og klienten bekræfter at jeg har ramt smerten. Trykket bibeholder jeg, til jeg har fjernet smerten ved hjælp af de anførte beskrivelser.

Klienten oplever, at jeg letter trykket i takt med at smerten forsvinder, hvad jeg ikke gør, og bag efter er smerten væk.

Jeg ser ikke alt, eks.: På mit indre billede vises der mig en hovedpine, men ikke at klienten f.eks. har en cancer. (Eller omvendt).

Oftest ser jeg mere (flere smerter) end klienten har en viden om. Ved tryk, oplever klienten smerten, når jeg fjerner smerten, forsvinder ofte den smerte som klienten egentlig kom for at få behandlet.

Eksempler på oplevede ekstreme behandlingssituationer:

I Rumænien, 2002, behandlede jeg over 300 mennesker på under 2 døgn. Her oplevede jeg, at jeg var hos min højere bevidsthed, og min højere bevidsthed var mig, alt hvad jeg sagde og gjorde, var min højere bevidsthed.

Mange gange har jeg fjernbehandlet, efter at sikre mig, at mine indre billeder omhandler personen jeg vil fjernbehandle.

Det har tit været muligt at behandle flere personer på samme tid, f.eks.:

Jeg taler med en person om dennes liv. Min hånd, som styres af mit højere selv, behandler en anden person.

Samtidig er to, eller en, usynligt person ved at fjerne (behandle) en lidelse som jeg havde lovet en 3. person i lokalet at jeg ville gøre. Den 3. person oplevede at lidelsen gik væk, men ikke at der stod en usynlig person bag klienten og gjorde det.

Jeg har aldrig oplevet at jeg har fejlbehandlet en klient, men det sker at de midlertidigt får det dårligt, eks.:

I Rumænien, hvor jeg gjorde mange "mirakler", var en fransk lærerinde, der kom for at få et råd, om hvordan hun kunne begå selvmord. Hun havde en kronisk hovedpine, den havde hun haft i 10 år.

Min højere bevidsthed sagde til hende, at jeg lige ville fjerne en smerte i hendes ryg i lænden først. Jeg så, det var en almindelig infiltration. Medens jeg var ved at fjerne smerten og trykkede på stedet, sagde hun, at hun besvimede. Og hun gjorde det. Det var svært at kalde hende til live igen. Da hun kom til sig selv, sagde hun, at alle smerter i hovedet var væk. Befriet og glad gav hun mig et stort knus, og lignede en der havde mødt sin Jesus. Der var ikke behov for at tale om selvmord. Hun var 29 år.

Jeg lever i flere verdener på samme tid, og nogle mennesker benytter mig til at komme i kontakt med afdøde.

Her er proceduren ofte den:

8. jeg kontakter min højere bevidsthed og forelægger ønsket.

9. hvis det kan tillades og vedkommende afdøde er indforstået, hentes vedkommen ud fra sin nuværende verden.
10. Min højere bevidsthed og vedkomnes højere bevidsthed (ej afdødes) formidler kontakten til mig og den døde overtager min stemme.
11. Ud fra min indre film beskriver jeg afdøde, for den der ønsker kontakten. De har hermed en kontakt, hvor de kan tale sammen.

Det sker at mennesker kontakter mig for at finde forsvundne ting.

Når jeg har fortalt hvad jeg ser, eller skal sige, kan jeg være i den situation, at jeg selv har ledt efter noget uden at få nogen hjælp af min højere bevidsthed.

Hele min spirituelle naturterapeutiske uddannelse er autodidakt og givet til mig af mit højere selv. Min højere bevidsthed har uddannet mig.

Min indgangs vinkel var i 1979, at jeg ville afsløre spirituelle ting som svindel.

1. Clairvoyante fortalt at jeg selv havde de evner.
2. Jeg så at min hånd skriv til mig.
3. efter ca. 14 dage, vidste jeg altid hvad en sætning sluttede med.
4. efter første bogstav vidste jeg godt, hvad min hånd ville skrive.
5. Når jeg standsede mine tanker, modtog jeg tanker der ikke var mine egne.
6. Jeg blev blandt andet undervist i logik, sund fornuft og humor.
7. I forløbet blev der sagt, at fra nu af vil jeg kunne det og det.

Det er min helt klare fornemmelse, at det ikke er mig, der har åbnet op til min højere bevidsthed, men derimod min højere bevidsthed der har åbnet ned til mig. Det er dejligt, at huske mit liv fra dengang jeg var normal, og så til nu, hvor jeg er blevet uddannet til et **bevidst medie**.

Processen startede i 1979 med, at jeg gjorde mig klar til opgaven ved at lære mig selv at:

1. tænke en tankerække til ende og vedtag hvad den næste tankerække skulle være.
2. indstille mig på at være tanketom når jeg ønskede det.
3. lære mig, ved koncentration, at holde fast på et indre billede.
4. så vidt muligt ikke lade det ydre forstyrre mit indre.
5. forske i hvordan jeg faldt i søvn, og oplevede min søvn med jordisk bevidsthed.
6. lære at være det jeg ved

Fra Jack Yilmaz ©

Et eksempel på hjælp til forskning fra indre verden

Forskning begynder med inspiration til noget nyt. Der er gjort meget for at formalisere de andre enkelte skridt i et forskningsprojekt, og inspirations-skridtet er måske også tilgængeligt for formalisering.

Mange af vi naturterapeuter har god hjælp fra den indre verden, både i konkrete situationer og til at danne forståelse. Ofte er det nok for os af få forståelsen, og så handler vi ud fra det og sparer de andre skridt i forskningen.

Dels vil jeg beskrive, hvorledes jeg får viden, og dels vil jeg præsentere et af de resultater i form af viden, jeg nylig har fået.

Jeg får viden ved hjælp af at spørge ”opad” i det indre. Sommetider får jeg et svar der er en

færdig tanke, og somme tider får jeg en forklaring, der for eksempel kan vises for mig som en film med ord til.

Det er meget bevidst for mig, når jeg får inspiration på denne måde. Jeg tror, at mange dygtige forskere får inspiration på principielt samme måde uden at de er helt klar over, hvorledes ideerne dukker op.

Fordi jeg selv er handicappet, har mine tanker kredset meget om at finde frem til, hvorledes børn i min situation, spastisk lammet fra fødslen, kunne blive helbredt. Der var meget kraft på min tanke, og jeg fik også et svar, som viser mig, at det er muligt. Svaret opbyggede en viden, som jeg synes er så almindeligt forståelig, at jeg gerne vil fremlægge den for andre, så andre måske kan bruge den. Mit handicap forhindrer mig i selv at foretage fysiske forsøg.

Min åndelige vejleder viste det på film med forklarende tanker, og jeg styrede selv filmens retning med de spørgsmål, der dannedes i mit hovede imens. Det var samme princip som bruges ved undervisningen imellem livene, altså imellem et menneskes inkarnationer, således som bl.a. beskrevet af Michael Newton i bogen "Sjælerejser" [1].

Det jeg fik vist på filmen var, at man tager benmarv fra en nyfødt chimpanse og sprøjter marvcellerne ind i barnet, inden barnet bliver fire måneder gammelt. Det skader ikke barnet, og heller ikke chimpansen, fik jeg at vide. Cellerne vil sprede sig i kroppen og danne organer, hvor der er behov for det. Barnet skal have meget motion, både morgen middag og aften, for så vokser nervebaner og muskler, og barnets handicap bliver afhjulpet. Om barnet vil blive helt rask eller ej, ved jeg ikke, men det vil blive bedre, hvis blot det får motion.

Man kan spørge, hvorfor barnets egne marvceller ikke kan gøre det samme, for de er der jo også, men det siger erfaringen jo, at de ikke gør. Det er abens struktur, der opbygges af abens celler inde i barnet, for abens arveanlæg kan modstå barnets. Jeg spurgte, hvorfor et andet menneskebarns marv ikke ville være bedre, og det skyldes, at disse celler har arvenanlæg for tæt på barnets og derfor ville underordne sig barnets egne arveanlæg, og derfor ikke danne en ny struktur på steder, hvor der mangler en. Barnet har én gang konstrueret nervebanerne og er på en eller anden måde hindrede i at gøre det igen. Abens celler respekterer åbenbart ikke denne hindring men kan derimod gå ind og danne struktur, hvor organismen har behov for vækst, og det behov skabes ved, at man sørger for motion til organerne. Man skal altså sørge for motion. Men jeg fik indtrykket af, at så kører det bare, og abens struktur går ind og støtter barnets struktur, hvor barnet ikke kan selv.

Jeg forstod det sådan, at også andre handicap kan bedres på samme måde, for eksempel mongolisme og andre arvelige mangler i funktionen. Hvis man opdager fejl før barnets fødsel, kan der afhjælpes med abefostervand, fordi der er abeceller deri, fik jeg at vide. Ved mongolisme er der brug for at træne barnets intellektuelle funktioner, og det må ske ved telepati, da man ikke har bedre måder. Fostre og nyfødte børn er gode til at telepatere, og mange naturterapeuter er også i stand til det. De må henvende sig telepatisk og prøve at opfange svar, så der bliver kommunikation. Derved trænes barnets hjerne, som så skulle vokse ved hjælp af abens struktur.

Hele filmen igennem fik jeg vist, hvordan energierne ville passe sammen, og det var også klart, at der var måder de ikke ville passe sammen. Det er altså kun en del af den viden, jeg fik, jeg kan udtrykke her, for vi har ikke godt sprog til at udtrykke energioplevelser. Hovedelementer i et energisprog har jeg sammen med Ehrich og Ribergaard beskrevet i en bog om mennesket og de tretten stråler [2], men da denne bog ikke er særlig meget læst, vil jeg ikke bruge det her. Men det blev altså forklaret mig energimæssigt, hvorfor tingene bør virke på den måde.

Den forståelse, jeg her har fortalt, kan jo afprøves fysisk. Det jeg leverer, er altså en model eller en hypotese, som man kan vælge at afprøve.

Jeg ved ikke ret meget om neurologi, immunologi og de andre lægelige specialer, der har med det her at gøre, og det medførte, at jeg under filmen kun dannede spørgsmål ud fra min begrænsede viden. Blandt andet spurgte jeg ikke om risikoen for at overføre sygdomme fra aben til mennesket eller hvordan det kan undgås. Der er nok en lang række spørgsmål, som en specialist ville have stillet ud fra sin forhåndsviden, og de spørgsmål fik jeg ikke stillet. Jeg fik da heller ikke svar på dem.

Derfor er det ikke sikkert, at der er informationer nok i den fremlagte model til, at et forsøg kan lykkes.

Da jeg bagefter fortalte om modellen, var der en, der spurgte mig om stamceller ikke ville være lige så gode som marvceller. Stamceller kan man jo få fra den nyfødte chimpanse navlestrengsblod, så operation kan undgås. Jeg spurgte da opad, og fik ”ja - stamceller er lige så gode”.

Hvorfor fik jeg så vist, at der skulle bruges knoglemarvceller? Jeg tror, det er fordi jeg i forvejen vidste, at knoglemarv har med nerveceller at gøre, og min åndelige vejleder ville præsentere det, så jeg umiddelbart fandt det naturligt, hvad cellerne skulle bruges til. Hvis der var blevet sagt stamceller havde jeg måske ikke forstået sammenhængen.

Denne form for pædagogik er typisk for indre hjælp, og det må man være klar over. Man får præsenteret noget, der er så tæt på ens viden, at man forstår det, men der kan godt være mange mangler, som man selv må gætte på og spørge ind til. Man får dem ikke at vide, undtagen i særlige tilfælde. Hvor mange mangler er der så tilbage i den forståelsesmodel, der her præsenteres? Det vil vise sig, hvis nogen prøver at bruge modellen i praksis.

Andre gange jeg har fået informationer om noget andet, har der selvfølgelig sommetider været samme problem. Men der har vist sig at være nyttig information i det, når det lykkedes at bruge det. Det har aldrig været forkert viden, jeg fik, bare ukomplet. Når jeg fik viden om energiarbejde, har jeg kunne afprøve det, og det viste sig da, at det var korrekt viden. Noget af den viden fremgår af den omtalte bog [2].

Jo mere, vi bliver klar over, hvordan den indre hjælp virker, jo mere kan vi gøre den nyttig. Vi naturterapeuter, der har indre hjælp, må hjælpe hinanden til at forstå reglerne. Det kan sikkert også gavne i behandlingssituationer, hvor den indre hjælp er online.

Litteratur-referencer:

Michael Newton ”Sjælerejser” Borgen 1994

Mogens Ehrich, Jack Yilmaz og Lise Ribergaard ”Eventyret om alting, særligt om menneskene og de 13 stråler”, Skolen på Møllegården 1995.

Fra Inge Marie Busk Nielsen:

Det at arbejde med zoneterapi, kinesiologi og kranio-sakral terapi var godt men ligesom ikke nok. Der manglede noget og i 2000 ”mødte” jeg min Mester Josef (St. Germain).

Efter en fysisk og psykisk proces fik jeg åbnet for kanalen. Nu kanaliserer (hører og skriver) jeg de budskaber, der er til mig eller mine klienter. Budskaberne kan indeholde årsager til fysisk eller psykiske ubehag, hvor længe det har siddet i kroppen og hvordan det skal løsnes. F.eks. kan jeg udfri en besættelse, blokeringer, negative tanker- følelser og andre traumer.

Hver enkelt klient får et kanaliseret behandlingsforløb og eventuelt ”hjemmearbejde” for at få et helt frit liv.

Den kraft som skal igennem er specialiseret til hver enkelt klient, præcis som de har brug for.

Det at kunne bruge Mesterens hjælp i alle ting giver en utrolig tryghed.

Jeg skal modtage og videregive uden forbehold og uden modstand. Jeg er ledningen, energibåndet

(fra himlen til jorden) – fra den åndelige verden og herved.

Processen gør, at jeg er i en stadig udvikling for at kunne tåle den større og større kraft der skal igennem.

Om disse energier på nogen måde kan måles ved jeg ikke, men de kan MÆRKES!

Fra Anni Klint:

Lige et lille brev fra en behandler her fra Jylland

Jeg er ked af ikke at have mulighed for at deltage i Jeres utrolige spændende arrangement

Jeg synes det lyder interessant og spændende da det kan være en hjælp for os som behandlere at kunne være mere aktive med den erfaring vi har med disse ting. Ordsproget "du er hvad du tænker" gælder også her. For mon ikke det kan omskrives "du er hvad du føler"? Men her en lille sød historie netop om det at få eller have indre hjælp

Jeg havde i sidste uge en lille pige på 2½ mdr i behandling for uro og manglende søvn.

Jeg følte klart at denne lille pige var et stjernebarn eller spirituelt barn. da oplevelsen af denne lille pige var at hun agerede som et barn på 4-5 mdr. var meget aktiv, meget interesseret i omgivelserne og havde et meget stort pludresprog.

Hvor jeg pr. intuition eller indre hjælp fik en snak om moderen, at det var meget vigtigt og hendes ansvar at skabe ro og lukke hende væk fra andres påvirkninger. Hvorved vi blev enige om at det hun kunne gøre var visuelt at sætte en glaskasse om barnet og på den måde at barnet kunne give udad til men andre ikke kunne trænge igennem.

Dette var moderen med på da hun selv er meget alternativ indstillet.

Så idag da hun var til behandling igen, havde moderen det spørgsmål om hun ikke skulle tage denne kasse væk igen da hun havde oplevet ikke at have kontakt til barnet, eller barnet havde ikke reageret så åben som hun plejer.

Jeg bad hende derfor tage glaskassen væk og behandle barnet, med det resultat at pigen begyndte at pludre og reagere som tidligere. Hvilket vi begge blev glade med også overraskede. Og måtte erkende at de tankehandlinger vi gør har en virkning. og erkendte begge at her lærte vi noget.

For bare få år siden var det med hjælp udefra og energi noget jeg ikke forstod eller troede på. Det er blevet tydeligere for mig i de senere år, hvor jeg har arbejdet mere bevidst og intens med min egen selvudvikling. Jeg tror idag, at alle har evnerne. Det handler om at ville lytte og føle efter og være opmærksom på hvad vi fornemmer. Idet min filosofi er at jeg ikke kan eller vil byde andre andet end hvad jeg selv har prøvet og erfaret og lige så meget for at kunne forstå eller forklare, hvad der sker når vi som behandlere gør, når vi går ind og bryder spændinger og blokeringer i kroppen. Hvor jeg idag tror at mange af de smerter og spændinger vi har også er af emotionelle karakter, dvs. udtryk for de ydre som indrepåvirkninger vi får.

Ellers vil jeg ønske jer et rigtig godt møde. Håber dette indslag kan bruges og erindre om, at det at arbejde med andre mennesker har og stiller store krav til os med hensyn til etik og ansvar.

Fra Astrid Wiig:

Jeg vil gerne tilmelde mig temadagen tirsdag den 27. januar og skriver hermed lidt af hvorfra jeg mener at få min indre energi:

Fra min mad!

Jeg startede for flere år siden på et nyt kostkoncept, som viste sig at giver mig en bedre ernæringstilstand. Helt enkelt! Min energi steg, det gjorde min blod-% også. og jeg begyndte at læse om betydningen af den mad vi spiser.

Jean Carpers: "Mad din mirakelmedicen", giver svar på meget. "Mirakelkost til din hjerne" af samme forfatter fortæller endnu mere. Den enestående forskning, der findes bag det koncept, der har hjulpet mig godt på vej styrker min tillid til alt det som bøgerne beskriver.

De sidste år har jeg holdt foredrag for almindelige mennesker ved sundhedsmeser og tilsvarende og for behandlere og andre sundheds-engagerede mennesker, når lejligheden har været der. Det ville glæde mig meget, hvis nogen kunne føje Danmark til rækken af de mange lande, hvori der er forsket i dette koncept!!!!

Men ganske enkelt "Sund mad og sund samvittighed" er min løsning.

Kommentar fra arrangørerne: Vi har drøftet med Astrid, at temadagens emne er "Indre hjælp" og

ikke "Indre energi", men for Astrid viste det sig at være det samme, og det respekterer vi selvfølgelig. Måske andre oplever det ligeså.

Fra Sheena:

Jeg lovede at skrive lidt om hvordan jeg modtager og opfatter indre hjælp - under healing og mit liv generelt.

Jeg hører ikke til dem, der meget tydeligt kan angive hvem / hvad der hjælper mig, men "noget" er der altså, der griber fat i mig.

Jeg bliver helt sikkert guidet, når jeg healer.

FØR JEG HEALER BEDER JEG ALTID OM BESKYTTELSE OG DET HØJESTE HØJE FOR ALLES BEDSTE - OG JEG INVITERER IND, HVAD DER MÅTTE VÆRE RELEVANT FOR NETOP DENNE HEALING.

Så mærker jeg efter, til *jeg* er væk. Det mærkes som en tegnefilms hjerte, der hvor hjerterne springer ud ligesom fuglen på et sveizisk ur. Den følelse er på samme tid højtidelig og jordnær.

Så ved jeg, den rigtige energi er til stede. Og sessionen kan begynde.

Der er en indre kommunikation, jeg med årene har lært IKKE er mine egne tanker, for jeg bliver anvist ting, jeg ikke ville gøre, hvis jeg selv skulle bestemme, men får altid respons fra klienter om, det er rigtigt / virker godt.

Jeg hører / opfatter det bedst, des mere jeg er *væk*. Skulle jeg dukke op i løbet af healingen får jeg det på afstand ved at jeg enten beder eller gentager nogen sætninger fra KAHU healing, der er en healingsform fra Kahuna Healing.

Mærker jeg, jeg bliver resultat-orienteret eller får et ønske om at være "rigtig god" under en behandling, bliver jeg sat på plads.

Der er forskel på, *jeg* er rigtig god eller at *healingen* er rigtig god.

"Guds" følelsen og "hjerte" følelsen skal bringes i orden nogen gange også i løbet af healingen.

Jeg opfatter anvisninger i hverdags-sprog og der bliver ikke lagt fingre imellem.

Sætninger som : jeg bare skal få mit ego til at holde mund og koncentrere mig om kærligheden og energien er meget normal for mig at høre. Eller de kan "sige" ja, ja hold nu mund, vi har hørt dig og det er ikke dig, det gælder osv., såvel som jeg kan "høre" : er du rigtig klog, din hånd skal derhen eller derhen, altså anvisninger på hvor min hånd skal hen.

Eller jeg kan "høre" noget som f.eks.: det er da klart hun har ondt, det kommer af hun aldrig siger nej til sin chef, eller: hun skal lade være med at proppe sig sådan med lakrids. eller: det er hendes egne regler, der gør at folk hele tiden går imod hende. Hun skal bare lade være med at stille så mange kriterier op, så letter hendes eget.

osv. osv. osv.

Nogen gange er anvisningerne verbale, nogen gange fysiske.

De fysiske kan opleves på to måder, enten bliver jeg flyttet eller mine hænder, eller også er det, som om en anden er inde i mig.

Jeg kan også føre indre "samtaler", hvor jeg ligesom har lært at skelne, hvad der er mine tanker og hvad der er udefra.

Nogen gange oplever jeg folk, der siger, at mit ansigtsudtryk skifter, som om der er en anden i mig.

De gange har jeg været meget langt væk, men er dog stadig bevidst om, hvor jeg er og hvad jeg gør.

Det lyder som et paradoks - og er det også. For det er som om min bevidsthed betragter min anden bevidsthed.

Svært at beskrive.

Jeg står undrende og ser på, hvad jeg laver nogen gange, men ved at det virker, for der er altid positiv respons fra klienten.

Jeg kan også ligepludselig blive meget, meget glad og lykkelig, så det bobler i mig.

Desværre kan jeg også blive temmelig klar over, jeg blot kan lindre og at jeg blot får lov til at afkorte den tid, klienten skal lide, før de går over til den anden side. (kunne selvfølgelig ikke drømme om bare at antyde det overfor klienten, ikke engang hvis de selv spørger eller påtaler det) Sidste år skete det to gange for mig og det var en utrolig hård skole.

Tidligere har jeg hjulpet flere til afslutning, hvad enten det blev rejsen til den anden side, eller bedring i det fysiske liv. Generelt får jeg pænt mange af den slags sager.

Så mærker jeg en uendelig dyb ulykkelighed der gerne vil trække tårer.

Men parallelt med den er det, som hører jeg klientens sjæl, der trøster mig ved at gøre mig rolig så jeg kan udføre mit arbejde med at harmonisere dem.

Kort sagt får jeg helt klare anvisninger på, jeg bare skal holde mig i baggrunden og tillade at komme igennem, hvad der nu lige er meningen. Så kan jeg mene og håbe, hvad jeg vil. Det er ikke op til mig.

Jeg kan så få min egen trøst, der får gjort mig rolig på, at "alting er såre vel".

Jeg bliver meget varm, ryster / sitrer ofte, siger ting jeg "skal". For at være helt sikker på, det er det højeste gode, der kommer igennem, renser jeg mig altid inden og beder om hjælp derfra hvor lyset er klarest.

Jeg kan mærke, når det er det rigtige. Er ikke et øjeblik i tvivl. Har et par enkelte gange fået besøg af nogen, der bare ville bestemme og det var tung energi, der ikke var opløftende og kærlig og gjorde glad.

Det bad jeg om at forsvinde og her bruger jeg Guds navn som autoritet. Siden har jeg ikke haft besøg.

Et menneske, der kommer kan have nogen med sig, men det kan jeg mærke med det samme og så bliver det rensat ud, før det hele går i gang.

I min hverdag oplever jeg den indre hjælp mere eller mindre klart.

Jeg oplever megen synkronisitet og des mere, jeg er opmærksom, des mere virkende er den.

Med hensyn til indre stemmer hører jeg meget ofte vejledning og den er virkelig overraskende for mig nogen gange.

Men eftersom jeg også studerer bevidsthed, ved jeg, vi ved meget, meget mere end vi ved, vi ved ! :-)

Og denne ubevidste viden kan komme til på samme måde, som indre guidning. Jeg er ikke helt sikker på, hvad der er hvad.

Dog igen opfatter jeg vejledningen som tanker/få gange som stemmer, der ikke umiddelbart synes at være mine. Det "lyder" anderledes inde i mit hovede.

Kan jeg ikke skelne på andre måder, kan jeg altid vurdere det ud fra, min bevidste tænkeevne er begrænset af janteloven og hvad jeg *tror* om forskellige ting.

Den indre guidning sprænger ofte mine disse rammer og det viser sig, det fungerer når jeg følger dem.

Skal jeg skrive, eller tegne eller spille, dannes det for min indre skærm, før det kommer ud. Den sidder under det tredie øje.

Jeg har gennem tiden skrevet højst overraskende ting, og det VED jeg, ikke er mig, for jeg kan ikke skrive.

Det mærkes på en bestemt måde, når det andet tager over. jeg er i en slags ingenmands land.

Jeg tænker ikke, dog - jo det gør jeg, men ved siden af det andet, der skriver.

Ligeså, mens jeg snakker, når jeg snakker "dybt".

Noget i mig iagttager det andet noget i mig, og jeg er som sagt tit overrasket over resultatet.

Jeg hører min mund hælde ord ud, der giver mening for andre, men hvor jeg selv mente noget andet eller ikke vidste hvad jeg ville sige. Det kan være viden jeg ikke var klar over osv.

Jeg har med årene lært at lade det flyde frit, også selv om der ind i mellem kan komme noget, der er volapyk, det er lidt som en udrensning, før kanalen er clearet.

Mine handlinger bliver også tit dirigeret, jeg fører så godt som altid indre dialoger, som jeg taler med andre.

Ofte har jeg undret på, hvem der mon er min vejleder eller mester, men det får jeg ikke at vide. Det er sjældent, jeg er klar over, hvem der sætter det i mig, der lige kommer, men jeg ved - ligesom med healingen - hvordan det skal føles for at være "rigtigt". Og så behøver jeg ikke gå så højt op i hvem det er.

Jeg ved, jeg har kontakt til nogen specielle energi former, bl.a. en fra kabbalaen, den 11. sefirah.

Såvel som det orange rum, det mellem himmel og jord iflg. shamanismen, det rum, hvor man nedbryder for at genskabe i sin oprindelige form.

Så har jeg to damer, der står for hver sit. Den ene skal lære mig at være meget direkte, den anden er psykisk stærk som bare det, og tavs.

Så ser jeg Sai Baba nogen gange, Jomfru Maria har indviet mig engang, hvor både jeg selv og de tilstedeværende i rummet så denne smukke blå skikkelse.

Selv anede jeg ikke, hvad det var, men det gjorde kursus lederen så. Det skete under en meditation ved Reiki Indvielse.

Sjældent ser jeg et ansigt, der er tre. Den ene er min morfar = kærlighed, den anden er Einstein = viden, den tredje er Jung = visdom. Deraf vores logo for inner joy, der betyder de tre i en.

Men ansigtet så jeg for mange, mange år siden første gang, uden at ane, hvorfor andet end det var dejligt, hver gang, det kom. Ting faldt på plads for mig.

Senere kom navnet Inner JOy til mig og sådan skulle det bare være at jeg vidste det. Endnu senere kom så logoet til mig i en drøm, hvor jeg måtte stå op midt om natten og tegne det så godt, jeg kunne.

Først hen ad vejen har jeg fået adgang til den fulde viden om sammensætningen af vores logo og betydningen.

Sådan har jeg oplevet rigtig mange ting og har lært ikke at gå imod det, om jeg så skal vente flere år på forklaring / afklaring.

I min hverdag får jeg som sagt impulser, nogen gange skal jeg bare ingenting og må så pænt vente, altid får jeg indre dialoger,

Jeg kan mærke, når jeg selv tager over fordi jeg så begynder at tænke i " jeg " termer. Så ved jeg, det ikke mere er en af mine guider, men mit lille begrænsede ego, der prøver at beregne noget.

Nej, det er for svært at forklare helt klart for mig, så jeg ved ikke, om du kan bruge det i rapporten Mogens ?

Håber noget af det er brugbart i sagen.

Glæder mig meget til at høre mine kollegaers oplevelser på tema dagen.

Det kan godt være, jeg kan formulere noget meget bedre en anden gang, men jeg er lidt træt endnu efter sygdom.

- og jo, en healer kan også blive syg. :-)

Fra Jørgen Friehling:

Først var det Gaia, der skabte mulighederne for mange liv og lod dem udvikle sig på hver deres måde.

Så kom der nogle forbi, der kunne se en mulighed for bevidst liv de arbejdede her længe og brugte jorden som laboratorium, for at de selv kunne blive klogere, på et tidspunkt bliver evnen til

at udtrykke sig i ord ” **Først var ordet og ordet var hos Gud, og ordet var Gud**” gensplejset ind i de mest lovende udviklingslinier.

Her starter det der med snyd, især det at kvinderne står for, det for mænd uforståelige, at de kan sætte nyt liv ind i verden. Det bliver starten til de mange kvindelige guder, for at holde balancen får mændene lov til at have deres. Denne udvikling af guder giver tryghed og tid, til at gå fra ”**Jeg er**”, til at lære at ”**Jeg er**” medføre ansvar først for lidt, siden til det hele. Under denne indlæring heder det ”**Du har forbrudt dig**”

Under vejs bliver det nødvendigt at slippe den autoritative holdning til Guderne og vi får det gamle testamente med beretningen om ”synde faldet”(Guderne stiller visdom til rådighed for dem der bruger Ordet) for at kunne og turde bære et ansvar er nødvendigt at samle på oplevelser der kan give erfaringer som til sidst bliver forvandlet til visdom, denne proces medføre at mandens dominans bliver accepteret.

For ca. 2000 år siden bliver der igen skubbet til udviklingen Jesus siger ”**Tag dit kors på dig**” og i bjergprædiken lover han os ”**Guds opmærksomhed**” vis vi bare vil gå i gang. Vi laver i stedet en meget stærk mandsdomineret organisation der med stor iver fremfører at der kun er en Gud.

I Europa findes der meget få der har en selv opfattelse der frigjort fra kirkens dogmer, for at råde bod på dette bliver kirken sat i en situation hvor den ikke kan svare:” **Det er Guds vilje**”. Den sorte død omlagde hele den europæiske måde at tænke på fra ”**Alt er i Guds hånd**” til hvad er det for noget? Stadigvæk en maskulin måde at handle på.

Jeg mener at det kommende para’ digmskift vil medføre en genindsættelse af kvinden (det feminine aspekt) som en nødvendighed for at mennesker tør lære, at bære ansvaret for egne handlinger.

”**Kend dig selv og du bliver guderne lig**” et citat fra oraklet i Delfi.

Vi er ikke snydere eller syndere; disse to udtryk er brugt af de andre for at holde dig væk, til du selv tog ansvaret for dine handlinger. Jeg mener ikke at vi er i stand til at snyde os selv for de to domme kommer efter og ikke før handlingen. Hvis du kender konsekvenserne af en handling er det ikke nødvendigt at foretage den. Der hvor du dømmer dig er der hvor du har fået en oplevelse der udvider dit kendskab til dig selv, og øger dine valgmuligheder.

Her starter den indre stemmes betydning for oplæringen af de enkelte Jeger” **Ikke min men din vilje ske**”.

C.G. Jung havde en drøm: Den foregår i Det sydlige Indien ude på en strand hvor der i strand kanten ligger nogle meget store udhulede klippe stykker der bliver brugt til at meditere i, Jung går hen og kikker ind og ser en Jogi siddende og meditere på begrebet C.G. Jung. Jung undlod at vække Jogien.

DISKUSSIONER OMKRING GRUPPEARBEJDET PÅ TEMADAGEN

Oplægget til det indledende gruppearbejde var spørgsmålet:

Får vi indre hjælp på samme måde? Hvilke regler gælder?

Hvem hjælper?

Hvem styrer?

Hvem hjælpes?

Er det klienten, der hjælpes, eller kommer klienten for at hjælpe terapeuten med dennes udvikling, eller er det den indre hjælp, der hjælper begge, eller er klient og terapeut blot aktører, der opnår en forståelse, som udvikler den indre hjælper? Er det den indre hjælp, der styrer forløbet, eller er det terapeuten, der styrer ved at åbne for hjælpen?

Gruppereferat ved Astrid: Vi nåede kun at svare på nogle af spørgsmålene. Får vi hjælp på samme måde, og det gør vi ikke, umiddelbart set. Vi tror på, at der er en højre ydre orden så måske alligevel, når vi ser dybere.

Hvem hjælper? En mente, det er egen moral og etik, der hjælper. For mig selv er det tro på de koncepter, jeg tror på, om kost til brug i kostvejledning. Den tredje mente, at det var en ydre stemme. - en indre stemme, der kommer udefra.

Mogens. Hvad der er indre og hvad der er ydre, er et spørgsmål om, hvor man definerer grænsen for sig selv.

Astrid: Vi kunne ikke komme længere med spørgsmålet, hvem der styrer.

Gruppereferat ved Poul: Først gik vi i gruppen længe rundt om den varme grød og nåede så ikke konsensus om hvem der hjælper. Men det kan være Kristus, åndelige hjælpere, og ingen snakkede om indre jeg. Men vi kan nikke genkendende til ”den eller de, der er behov for” som hjælpere. Mht. hvem der styrer er man f.eks. ved healing meget bevidst om sine processer, og man er således selv den, der styrer. Skytsengle kan styre på et eller andet plan, lukker de personer ind, som vi har kontakt med i løbet af livet. Det er både klienten og personen selv, der bliver hjulpet, arten afhængigt af, om det er karma eller den frie vilje, der tages hensyn til.

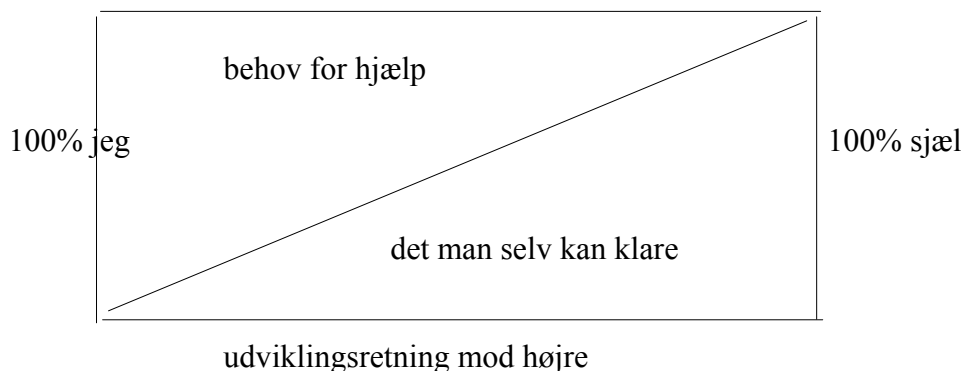
Gruppereferat ved Sheena: Vi tog stilling til, at der gælder forskellige regler, men gældende for hver regel gælder, at den afhænger af den enkeltes niveau i udvikling. Noget fælles er, at vi beder vores jeg om at træde tilside, så det indre åndelige kan komme til. Man kan godt mene at man ved et eller andet, men når man beder det om at tie stille, så kan det andet komme til, og kommer tit med noget overraskende. Der er en treenighed, vi hjælper, klienten hjælper også os, og det guddommelige hjælper også. Guddommelig hjælp - eller vores højere selv, der jo har kontakt til det guddommelige, sender foder ned til os, og meningen med at være inkarneret er, at vi kan samle det guddommelige op, der er smidt ned til os, så vi kan leve den guddommelighed, vi alle mere og mere er i vores fysiske liv.

Hvem hjælpes? Det er igen treenigheden. Terapeuten bliver hjulpet, og klienten bliver forhåbentlig også hjulpet - måske ved at opdage at de ikke kan blive hjulpet, men vores åndelige hjælpere bliver også hjulpet ved den opgave de har med at hjælpe os. Det var hvad jeg kunne gennemskue i vores proces.

Annette: Jeg er ikke med på det sidste med åndelige hjælpere. Det er hellere det guddommelige i

os, der er i stedet for vores jeg.

Jan: Jeg har et skema, der beskriver behovet for hjælp:

Til at begynden med kan jeg ikke klare noget selv og har derfor behov for 100% hjælp. Og jo mindre har jeg også andel i mig selv, dvs. i min sjæl. Når jeg er blevet min sjæl, behøver jeg ikke hjælp.

Vi skal passe på med at vurdere, hvor folk er i skemaet. På nogen punkter kan vi være meget længere fremme, men har ikke brug for det, mens vi er hernede. Andre mennesker er først ved at forlade dyrestadiet.

Sheena: Der findes også nogen, der er rigtig godt åndelige uden at have rigtig forstand på at leve deres liv.

Hans: Når vi alle når helt til højre i tegningen, kunne tænkes at være det tidspunkt, hvor Jorden skal reinkarnere.

FOREDRAG VED TINNE:

Tinne fortalte om sin opfattelse af en række væsentlige emner mht. homøopati og energiforvaltning fysisk og spirituelt, og eksempler på at få indre hjælp. Ved irisdiagnose ses det fysiske i højre øje, og det psykiske i venstre. Tinne mente bl.a. at alle vores højere kontakter kommer hened og giver os kærlighed.

”Da min mor var 82 år, fortalte hun mig, at jeg ikke reagerede på det, når de andre tiltalte mig, indtil en dag, da jeg var 1 ½ til 2, sagde jeg ”mig hedder ”Tiddi”. Så kaldte de mig Tiddi, og derefter reagerede jeg hver gang. Da jeg blev større spurgte jeg op om, hvad det betød, og fik at vide, at det er mit åndelige navn.”

”Der er mennesker, der har haft højere energi end jeg, uden at de vidste det. Jeg har oplevet at blive stoppet i en healing, fordi en klient havde endnu højere energi end jeg. Jeg healer ved at lade en strøm gå fra mit hjerte via den ene hånd til klienten og tage den tilbage via den anden hånd. Så får jeg at vide, hvornår det er nok.”

Den indre hjælp kommer fra lyset. Hvis der er noget, man mangler, så er det om at komme ud i solen. Pinealkirtlen trækker ned fra vores højere jeg. Healingsenergi og andet. Lige så snart man begynder at få indre hjælp, går det til pinealkirtlen, og så begynder det femte hjertekammer at åbne sig.

”For et par år siden fik jeg smadret min hofte og knæ, men blev ikke opereret, fordi jeg ville bevise over for mig selv, at jeg kunne klare det med den homøopatiske medicin jeg har. Det har jeg gjort, og måske der også var indre hjælp til helbredelsen.”

Annette: Der var opdragelse i det, du fortalte. Det er overleveret viden, man kan tro på eller ej, og

jeg ser ikke rigtig sammenhængen med indre hjælp.

Mogens: kan du fortælle noget om, hvem det er, der i det indre giver dig din indre hjælp?

Tinne: På et tidspunkt havde jeg brug for inspiration til at lave noget nyt medicin, og en dag jeg stod ved mit køkkenbord kom der pludselig en, der kaldte sig Athene. Jeg var overrasket, - det var jo krigsguden.

En anden dag prøvede jeg en gang til, og der kom en, der hed Esajas. Jeg kom til at tænke på, at der kunne være andre end ham i Bibelen, der hed Esajes. Jeg var skeptisk, og skød det fra mig. Et par år efter kom der pludselig en, der kalder sig Manuen, og han har hjulpet mig siden. Han underviste mig i, at jeg skulle bruge mit eget øje til øjendiagnose, se det i et barberspejl med en lup. Manuen begyndte at hjælpe mig at lave medicin. Ham har jeg kæmpestor hjælp af i dag. En af de tre hjælper mig altid, og dem går jeg og snakker med. Min mor gik også og snakkede med sig selv. Jeg har fem hjælpere på i dag, for jeg har også fået to psykiske, og jeg er lykkelig for det. Prøv at holde jeres kæft og lyt, der kommer altid masser, og sådan kan alle have det, mener jeg.

I det øjeblik vi dør, er det fordi vi ikke har mere kraft tilbage, og det jeg oplever, mens jeg er her på Jorden, er det, som jeg mangler. Det jeg har at lære i de forskellige liv, får jeg hjælp til, og på et tidspunkt er jeg færdig, og den indre hjælp kommer den vej for at holde fast på planen.

Mogens: Vi har i gruppearbejdet fået lagt en fremadrettet linie, fået noget frem om, hvad indre hjælp kan være. Den vinkel, jeg gerne ville pege på for eftermiddagen er kvalitetsaspekter af indre hjælp. Kvaliteten kan være god eller dårlig, troværdig eller utroværdig. Sommetider viser den sig at være noget andet end man troede. Flere har også talt om, at den personlige udvikling betyder meget for, hvordan hjælpen ytrer sig og kommer igennem og hvordan man har brug for den. Hvordan har I det med, om vi sætter et fokus på kvaliteten?

Jørgen: Vores hjerne er et modtageapparat. Der kan ikke være tvivl om, at vi har brug for indre hjælp. For ellers ville vi ikke være igennem et udviklingsforløb hvor vi starter med ingen hjælp hen imod at være undervejs med øget hjælp. Begrænsningen ligger i det kulturelle: Kirken sagde: hvem er det der taler i dig? - hvis jeg ikke har godtaget det, så er det sgu Fanden, der taler i dig, og du skal brændes. Vi slap af med mange kvinder dengang. Taler du nu om kvalitet af at kommunikere om kvaliteten i det vi taler med - det er et pudsigt spørgsmål. Det er pudsigt at vurdere kvaliteten af den hjælp, man taler med.

Hans: Om den hjælp man får - og selvfølgelig kan der være modstandskræfter, og det bør man kunne se med det samme. Men om hjælpen er god eller dårlig, er det ikke udtryk for måden, modtageren tolker den på?

Jørgen: Guden er ikke en gud, blot en, der er klogere end de tilstedeværende. Hvem er Gud da andet end ens selv?

Marie: Jeg kunne godt tænke mig at høre noget om den indre hjælp. Hvordan I oplever det.

Poul: Jeg har oplevet det helt klart på min krop, for der er en rimeligt klar skillelinie mellem før og efter. Efter jeg har lært clairvoyance, har jeg haft meget lettere ved at føle mig ind i andres problemstillinger. Som rådgiver og konsulent har jeg haft meget lettere ved at gå hen og sige: hvis du nu i din hverdag og så kan jeg ramme ind i den problemstilling, de har svært ved at forstå. I clairvoyance oplever jeg det som kontakt opadtil, og i erhvervsmæssige sammenhænge oplever jeg det som intuition.

Sheena: Jeg ved en hel masse efterhånden. Hvis jeg får tilført en viden, følger der en optimistisk følelse med, der fortæller, at det er noget andet udover mig. På den måde mærker jeg indeni, om det er hjælp eller mig selv.

Marie: Når du får hjælp, er det så intuition eller indfølelse?

Sheena: Når jeg får hjælp, så strømmer tingene bare igennem mig. Jeg siger nogen ting, som er rigtige, men som jeg ikke vidste.

Jan: Der er noget, mange overser, nemlig hjælpen i dagligdagen - man kommer lige til at se på en fugl, og det siger en noget. Jeg satte mig engang for, at de fem første musikstykker, jeg hørte i radioen om morgenen, skulle sige mig noget, jeg skulle vide noget om, og jeg skal lige love for, de sagde mig noget. Troen er starten på alt. Balancen om indre hjælp, den ligger som et parløb mellem to. Deres kærlighed til os er så stor, at uanset hvad vi gør, så får vi hjælp til det. Derfor skal vi tænke os godt om mht., hvad vi be'r om.

Marie: Jeg forstår, at der er både intuition og empati, der er forudsætninger for at få kontakt..

Mogens: og så øvelse, - du må selv prøve det.

Annette: Hvad med resten af dagen i dag?

Mogens: I programmet spørges I om, hvad vi og LNS kan melde ud til omverdenen om indre hjælp. Når vi kommer ud til omverdenen med oplysning om, at vi tager indre hjælp alvorligt, vil vi helt sikkert blive spurgt, om det nu er troværdigt. Derfor vil jeg foreslå, vi supplerer med nogle tanker om, hvad vi kan sige om kvaliteten.

Poul: Et meget relevant program. LNS har i mange år været en organisation, der ikke rigtig har villet vedgå sig sin identitet. Jeg synes det er vigtigt, hvis LNS bare nogenlunde kan komme med en udmelding.

Jan: Vi er op mod en verden, der opfatter kvalitet ud fra, hvilken uniform du har, og hvilken uddannelse, du har. Vores er omvendt, hvad indeholder du? Vores forskning er også den modsatte vej rundt, og derfor er det vigtigt at få den formuleret. RAB-ordningen fokuserer også på uddannelsen, - respekterer ikke personen men respekterer uddannelsen. Men hvordan skal man lave en norm omkring kvaliteten, som også kan blive brugt? Hvem vil være dommer eller censor?

Mogens: Jeg vil fremlægge et eksempel. For nogle år siden sad to piger og jeg i køkkenet og ventede på en gæst. En af pigerne havde fundet ud af, at hun kunne automatskrift. Hun skrev et spørgsmål, og så blev hendes hånd ført til at skrive i en voldsom hastighed, som hun bestemt ikke selv kunne styre den til.

Jeg spurgte, hvem det var, der gav de smukke og interessante meddelelser, hun havde fået. Hun vidste det ikke, og jeg foreslog hende at spørge. Hun tog et papir og skrev "Hvem er du" og fik svaret "Semen". Efter en række banale spørgsmål, der blev besvaret intelligent, spurgte hun på min opfordring "Har vi samarbejdet tidligere?" efterfulgt af "Hvad har vi samarbejdet om?", og svaret var "Vi har lavet sjove ting med andre folk". Nået dertil havde jeg den ide, at pigen i et tidligere liv nok havde deltaget i spiritistiske seancer, og dengang haft kontakt med den aktuelle ånd. Jeg foreslog derfor spørgsmålet "Må vi hjælpe dig op i højere vibrationer?". Vi fik svaret "Ja", og som sagt så gjort, og siden har denne ånd ikke vist sig, og pigen har ikke skrevet automatskrift.

Jeg vil nu spørge: Var det indre hjælp? Hvordan var kvaliteten, hvis det var?

Annette: Det I gjorde, drejede sig om at teste den, der svarede. Det virker irrelevant.

Poul: Det er ligesom ånden i glasset. Hvis man søger råd, må man indeni sig selv føle efter, og det kan ikke nytte noget, at der sidder en anden ved siden af og er utryg. Jeg vil også sige, det er irrelevant.

Mogens: Mener du, at hvis jeg ikke havde siddet ved siden af, havde hun måske fået fat på en mere kvalificeret guide?

Jan: Jamen det er sandelig vores ansvar at teste dem, der kommer, ligesom det er vores ansvar at teste, om vores læge er kompetent. Vi skal virkelig spørge ind til, om de er OK. Om det er pjat eller leg, det er vigtigt, at vi spørger ind til og kontrollerer.

Annette: Hvis jeg taler fra et sted, hvor jeg har et vigtigt spørgsmål, så kan jeg mærke, at det er godt.

Jan: Der er mange, der ikke er nået til der, hvor du er.

Tinne: Hvis jeg spørger efter noget, der er vigtig for mig, er det vigtigt, at jeg straks skriver det ned på papir.

Jørgen: Det er meget smukt, at I taler om alle de dybe beskeder, og vigtige spørgsmål. Men vi

glemmer alle de situationer, hvor ”nu er jeg træt”, ”nu er jeg sulten” eller ”nu vil jeg have --”. I de situationer forlanger vi helt banalt og spontant hjælpen stillet til rådighed. I starten får vi svar som vi råber i skoven. Efterhånden lærer vi at gå ind i hjertet og spørge om det nærværende. Energi og bevidsthed er til rådighed NU. Hvis vi ønsker at forfine og stemme instrumentet, så vi kan sige: Hvis du har oplevet det, så må jeg kunne finde det samme i mig. Og der igennem opnå en ægte forståelse af den oplevelse der bliver fortalt.

Mogens: Tak for jeres mange gode svar på det her. Jeg vil gerne fortælle, hvad der videre skete. Efter vi havde hjulpet spøgelseset op, var der en til, som vi også måtte hjælpe op, og en til, og en til, - en hel flok, som jeg opfattede som en gruppe afdøde, der havde været involveret og trænet i spiritistiske seancer.

Hvis vi af et rent hjerte spørger sådan en afdød om et eller andet, så vil denne såmænd forsøge at give et godt og lødigt svar, ligesom enhver god ven ville gøre. Derfor er jeg enig med Jan i, at vi skal teste dem. Vi skal hele tiden overveje, hvem det er, vi taler med, ligesom vi altid vil gøre i den ydre verden, når vi møder en ny bekendt.

Poul: Det er slet ikke min opfattelse. Verden er slet ikke befolket af sådan en flok ånder, og at man har brug for at teste alle dem, man taler med. Når man af et rent hjerte spørger, har man ikke brug for at teste. De onde magter er der simpelthen slet ikke, hvis man ikke leder efter det. Hvis nogen arbejder med ånden i glasset eller lignende, gør man det ikke af et åbent eller godt hjerte, men fordi det er en leg. Og så er der nogen der svarer på det, og synes det er sjovt at drille os. Det er da også rigtigt, at man skal teste, men man skal teste det svar, man får. Hvis jeg sidder ved en clairvoyance og der kommer en, der præsenterer sig som klientens bedstemor, så må vi bede om nogle oplysninger, som kun denne bedstemor kunne vide, og på den måde få et bevis på kvaliteten af kontakten. Testen går på de informationer, der kommer igennem, og ikke på den person, man snakker med.

Mogens: Det var et helt anderledes bidrag til kvalitetsdiskussionen, og jeg kan endda være enig i meget af det.

Fortsat gruppearbejde i nye grupperinger:

Gruppereferat ved Annette: Kvalitetsproblemer. Hvordan får man lødig hjælp? Spørgsmålet virker på vores gruppe som overflødig, fordi vi ikke har problemer med kvalitet. Der er én, der sagde, at du får den hjælp, du er berettiget til, så hvis du ubevidst sender forbandelser ud i æteren ved at sige, at du er dum og grim så hidkalder du det, der bekræfter. Og den viden kan man da bruge bevidst positivt.

Der er ingen grund til at teste min hjælps lødighed. Lødigheden i responsen hænger sammen med, *hvor* man spørger fra.

Jeg *ved*, hvad der er sandt og hvad der er usandt, og så enkelt er det. Find det umiddelbare, det der er lignende en baby i dig selv! Sørg for at du er sand/reel, at usandhed ikke får indpas. Hvis jeg kommer i tvivl på både min spørgens kvalitet og kvaliteten af den respons, der kommer, så afventer jeg, og undlader altså at handle – til der kommer klarhed.

Gruppereferat ved Henrik: Det kan koges meget ned, først en forudsætning, at egoet skubbes tilside så man overhovedet er modtagelig for indre hjælp. Det dybeste krav til den indre hjælp kunne være, at den karmiske udvikling fremmes, enten ens egen og/eller klientens. Det er der, vi skal lande, og så fik vi sagt en masse andet, men det var det mest centrale.

Gruppereferat ved Jan : At egoet skal til side, det gælder behandleren, det er OK også for klienten, men vigtigt at man ser den klient man har over for sig så rent som muligt, så man ikke er

farvet af sit eget, så man bliver observerende for, hvor klienten er. Så man kan se, hvilken hjælp den anden har brug for. Det man ikke kan lide ved andre er jo sider af en selv, og det er jo ikke så godt at begynde at helbrede klienten for det, man selv fejler. Der er ikke nogen gyldne svar, da der ikke er to mennesker, som er ens.

Jørgen: Den der ønsker at hjælpe, ser på sig selv. Den der ønsker at være tilstede, kan kontaktes af en, der vil have hjælp. Læg mærke til den ulykke i Asien, den blev lavet for dem, der havde brug for at hjælpe. Det var dem, der så på sig selv og havde et behov for at hjælpe. Hvis vi bliver kontaktet af dem, der har brug for hjælp, kan vi tage stilling til, om vi har mulighed for at hjælpe.

Hjælpsomhed:

En udad rettet adfærd der er kulturelt bestemt.

I handlingen rettes opmærksomheden på den der handler og ikke på den der modtager. Den nødlidende bliver til et redskab for andres behov.

Hvem vurderer hvem der er nødlidende og ud fra hvilke kriterier.

En øvelse i kristen næste kærlighed når evnen er fuldt udviklet vil den vise sig som medansvar.

Medansvar kan kun udøves mellem ansvarsbevidste mennesker.

Da det ellers vil udarte sig til misbrug.

Mit postulat er at enhver indgreb, der ikke tilfredsstillende hos begge parter, ikke kan betragtes som hjælp, men indblanding der medføre en udsættelse af erfaringsdanne oplevelser.

En handling der støtter en andens illusion.

Der er kun spørgsmålet "Tør jeg det", der sætter grænser for handling.

Jeg vælger at hjælpe når jeg bliver spurgt, og jeg tør.

Mogens: Mht. det spørgsmål, jeg havde fremme i automatskriften, var problemet der, at pigen havde egoet meget med i det her? Det var jo bare en leg. Jamen var det ikke indre hjælp, hun fik?

Jan: Nej.

Mogens: Hvordan kender man så forskel?

Hans: Man kunne også forestille sig, at den der skrev tilbage, syntes det var ligeså morsomt.

Mogens: Det var sikkert endda situationen.

Jan: Der hvor jeg er, er der no mercy. Hvis jeg spørger een gang, får jeg et svar, og hvis jeg spørger igen, får jeg et andet svar. I sagen med automatskriften drejede det sig nok om en, der havde behov for at blive hjulpet over. Det er to vidt forskellige verdener. Vi skal lige se på, hvem det er vi har bag os som kanal. Der er mange af den slags kanaler, der går rundt om os.

Jørgen: Vi der har behov for automatskrift er jo langsommere i en eller anden forstand end Jan er.

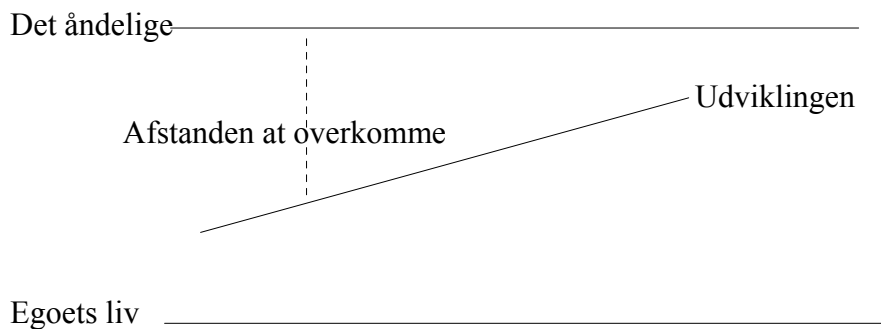
Jan: Nej I bruger bare et andet sanseapparat, end jeg gør.

Jørgen: Du siger du får et andet svar anden gang. Det andet svar er ikke forkert men vattet i forhold til første svar, og modtageren bliver trænet i at huske og forstå det, der bliver sagt.

Poul: I vores gruppe havde vi en fortsættelse af netop det, der lige blev sagt. Det med, at hvis man af et rent hjerte ønsker kontakt med det rette, får man ikke kontakt med det forkerte. Hvis man ved ting, sker det også på den måde. Vi skaber vores liv, hvis vi ved, ting sker. Vi talte om RAB-ordningen overfor kvaliteten af budskaber, og drøftede, om det at man uddanner sig, kan give en bedre kvalitet af svarene, og det er vi enige om, at det godt kan. Omvendt giver uddannelse ikke nødvendigvis en bedre kvalitet af resultatet.

Jeg kender en ven, der er et fantastisk dygtig clairvoiant og medie , men han har den mangel, at han ved meget lidt om det, han beskæftiger sig med, så viden er godt, men er ikke fundamentet..

Spørgsmålet er også om man i guidningen fokuserer på målet eller på navigeringen hen imod målet, altså mod individets selvstændige beslutning? Også vigtigt for kvaliteten af budskaberne, at egoet er skubbet til side. Jeg vil præsentere jer for en model vedrørende afstanden, som budskabet skal passere:

Jo længere en person er nået mod de højere vibrationer, jo kortere har den åndelige verden at overkomme. En forholdsvis højt udviklet person behøver den højere verden ikke at gå så langt ned imod. Det er spørgsmålet om at mødes et eller andet sted.

Jan: Man kan være i den situation at man har evnen til at opfatte, men uden at have udviklet evnen til at forstå det. Det er en utilfredsstillende variation af temaet.

Poul: Hvad skal man egentlig gøre for at udvikle sig?

Mogens: Det svarer til at få evnen til at skubbe egoet tilside. Hvordan bærer man sig ad med at skubbe egoet til side?

Jørgen: Man gør det stort og flot, indtil det er mættet.

Sheena: Det gør man ved - en rigtig god ting at gøre, før man gør noget som helst for andre - er at man mærker, hvordan man har det. Et view over hvordan man har det. Det er ikke sikkert, man kan skubbe egoet tilside, men man kan blive klar over, at det hører hjemme hos en selv, så man ikke giver klienten skylden for at ens børn har været uartige.

Mogens: Kan det oversættes til, at man skal passe på med udprojiceringer?

Sheena: Ja.

Jan: I behandlingssituationen har jeg den balance, har så god jordforbindelse som vel muligt, og jeg har ikke nogen forudfattet mening. Det er det eneste jeg kan gøre, og så kan jeg gennem guidning håbe på at gøre det så godt som muligt.

Poul: Jævnfør Nussbaumers foredrag drejer det sig om at udvikle det hele menneske, og ikke kun det halve. Ikke kun kronechakret eller det spirituelle eller noget andet, - vi skal have hele fundamentet på plads.

Jan: Hvis du udvikler det fysiske, så skal resten nok komme med.

KONKLUSION

Indre hjælp eksisterer som en bevidst realitet for mange LNS-medlemmer, - men ikke for alle.

Indre hjælp kan præsenteres sig på forskellig måde.

Det var temadagens hovedkonklusion.

Ingen af deltagerne i diskussion og temadag var bekymrede ved at udtrykke sig om det usædvanlig emne.

Derfor er indre hjælp nu et stuerent emne i LNS, og der er åbenhed om, at mange klienter oplever behandlinger, hvor deres naturterapeut har indre hjælp til forløbet.

Der var på temadagen deltagere med megen erfaring om indre hjælp, og der var deltagere, der kom for at høre om det.

Hvad de erfarne kunne blive enige om:

Der er en åndelig virkelighed.

Indre hjælp eksisterer.

Det er ikke os, der styrer den indre hjælp.

Det højere styrer.

Indre hjælp kan komme uopfordret, og den kan komme på anmodning.

Når man spørger, kan man få svar, men kun modtage det, man kan opfatte.

Indre hjælp består i tilgang af en viden eller styring, som man ikke har i forvejen.

Dens form er en tanke, der blot dukker op. En, man ikke selv har udviklet.

Viden kan præsenteres sig vidt forskelligt, f.eks. som en forståelse, der pludselig er der, eller en film, der vises.

Indre hjælp udtrykkes ofte via en ekstra eller udvidet sans: nogen kalder den drømmeøjjet, andre kalder den energifølsomhed.

Hjælpen tager ikke fejl, forudsat det er den ægte vare.

Men for nogen er der et problem med at skelne kvaliteten.

Intuition er indre hjælp, men indre hjælp kan også være andet, f.eks. hjælp fra navngivne specialister i det indre. Endelig kan det være meddelelser fra kilder, der giver sig ud for at være indre hjælpere uden at være kompetente.

Vi får ikke hjælp på samme måde, men efter samme principper.

For nogen opleves hjælpen at komme udefra (i det indre), og for andre opleves deres grænser at flytte sig, så de bliver en del af noget større, således at en anden del af dem hjælper

Ingen af os er blevet kasseret af den indre hjælp.

Indre hjælp bygger på en hensigt i det indre.

Udover hensigten i den konkrete opgave, hvortil hjælp ydes, drejer hensigten sig altid om undervisning og udviklingsfremme.

Man skal spørge af et rent hjerte, dvs. i tillid.

Man skal være neutral, ikke forudindtaget, have indre stilhed, for hjælpen respekterer de bevidste eller ubevidste grænser man sætter for, hvilken viden, der må komme igennem.

Småting og dagligdags gøremål overlader den inde hjælp til personligheden, og svarer ikke på spørgsmål derom.

Man får ikke det samme svar to gange.

Respons fra klienter bekræfter altid, at den indre hjælp havde ret.

Man VED, hvad der er sandt og usandt. Når indre hjælp dukker op med en tanke, så kan man på en eller anden måde mærke, om tanken er sand.

Der er oftest et gran af humor i indre hjælp.

Indre hjælp er subjektiv og spontan.

Der var uafsluttet diskussion om:

1. Om man bør teste sin kilde til indre hjælp, eller man ved henvendelsens motivation og renhed i sindet sikrer sig lødig hjælp?
2. Uklart, hvorledes kvaliteten af hjælpen afgøres.
3. Er indre hjælp guddommelig, eller er det dybest set en anden del af en selv, der hjælper?
4. Man skal spørge af et rent hjerte, og for at kunne det, skal man skubbe egoet tilside, - men hvordan gøres det?
5. Hvad forskellen er på indre hjælp og indre energi?

Når indre hjælp er subjektiv og spontan, er det paradoksalt at ville teoretisere om den. Men det var det, vi prøvede at gøre, og vi forstod faktisk hinanden og fandt ikke afgørende modstridende opfattelser, kun en række spørgsmål, der var usikkerhed om.

Utallige aspekter blev lagt frem uden at få den diskussion, de fortjener. Vi nåede det ikke.

Vi fik åbnet for et nyt emneområde, og der er lang vej, til det er færdigbehandlet.

Vi vidste, at vi i LNS har en anden virkelighedsoplevelse, og her fik den ord, så vigtige sider af den kan beskrives ikke blot for os selv, men nu også for de, der ikke har denne virkelighed.